

VREG

uw gids op de
energiemarkt

Koning Albert II-laan 20 bus 19
1000 BRUSSEL
www.vreg.be

Consultatiedocument van de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt

van 26 september 2018

met betrekking tot de herziening van het Technisch Reglement Distributie Elektriciteit (TRDE)
en Technisch Reglement Distributie Gas (TRDG)

CONS-2018-06

Onderwerp van de consultatie

We gaan over tot de publieke consultatie van een 2de ontwerptekst van het Technische Reglement Distributie Elektriciteit (TRDE) en een 1ste ontwerptekst van het Technische Reglement Distributie Gas (TRDG).

Deze ontwerpteksten werden opgesteld op basis van de reacties ontvangen in CONS-2017-02. Het verslag van CONS-2017-02 maakt daarom deel uit van voorliggend consultatiedocument en bijlagen.

Consultatietermijn

Deze consultatie loopt van 26 september 2018 tot en met 14 november 2018 (6 weken).

Consultatieverantwoordelijke(n)

Voor meer informatie over het verloop van de consultatie en de inhoud van het consultatiedocument kan u een bericht sturen naar netbeheer@vreg.be of telefonisch contact opnemen via het nummer 1700, kies 3 "Andere vragen".

Inhoud

1. Voorwerp consultatiedocument	4
1.1. Verslag inzake eerdere consultatie (CONS-2017-02)	4
1.2. Bijkomende laatste consultatie (CONS-2018-06)	5
1.2.1. Voorwerp van deze consultatie	5
1.2.2. Consultatietermijn	5
1.2.3. Doelgroep	5
1.2.4. Consultatieverantwoordelijken	5
1.2.5. Bijgevoegde documenten	5
2. Verloop herzieningsprocedure	6
3.1. Voorgescreven werkwijze	6
3.2. Eerdere consultaties	7
3.2.1. Nieuwe structuur	7
3.2.2. Eerste ontwerptekst	7
3.3. Gevolgde werkwijze	7
3.4. Vervolgtraject	8
4. Reacties op ontvangen input in CONS-2017-02 en motivering van wijzigingen in 2de ontwerptekst TRDE	9
4.1. Algemene aspecten	9
4.1.1. Introductie van de nieuwe rol 'databeheerder'	9
4.1.2. Digitale meters	9
4.1.3. Wijziging begrippenkader inzake toegang	9
4.1.4. Toegangshouderschap op het distributienet	16
4.1.5. Europese netcodes	21

4.1.6.	Flexibiliteit	26
4.1.7.	Inwerkingtreding TRD versus (latere) go live MIG 6.....	29
4.1.8.	Bepalingen inzake gegevensbescherming.....	30
4.1.9.	Datacode	30
4.2.	Artikelsgewijze bespreking.....	33
4.2.1.	Algemene bepalingen.....	33
4.2.2.	Netcode	38
4.2.3.	Meetcode	40
4.2.4.	Marktcode	43
4.2.5.	Datacode	51
4.2.6.	Samenwerkingscode.....	51
4.2.7.	Code voor gesloten distributienetten	51
5.	Motivering van wijzigingen in 1ste ontwerptekst TRDG.....	54
6.	Bijlagen.....	55

1. Voorwerp consultatiedocument

Het doel van dit consultatiedocument is tweeledig.

1.1. Verslag inzake eerdere consultatie (CONS-2017-02)

Er liep van 2 oktober tot en met 30 november 2017 een consultatie over de voorstellen van de VREG tot wijziging van het Technische Reglement Distributie Elektriciteit (TRDE) en het Technische Reglement Distributie Gas (TRDG). Concreet lag in die fase een voorstel van tekst van het TRDE voor.

De consultatienota en bijhorende documenten zijn gekend onder referentie CONS-2017-02, en werden op 2 oktober 2017 gepubliceerd op de website van de VREG, en aangekondigd via de 'nieuwsbrief sector' van 3 oktober 2017.

Dit document kan nog steeds geraadpleegd worden via de webpagina <http://www.vreg.be/nl/document/cons-2017-02>.

De VREG vroeg aan alle belanghebbenden om hun eventuele reacties schriftelijk over te maken.

De VREG publiceert nu, middels dit consultatiedocument, na afloop van die eerdere openbare raadpleging, een gemotiveerd verslag van de verwerking van de reacties ontvangen op deze consultatie, bestaande uit:

- een **overzicht van de partijen** die een reactie overmaakten;
- een **overzicht van de opmerkingen**, met aanduiding van de naam van de partij(en) die deze opmerking(en) heeft (hebben) gemaakt, voor zover het geen opmerking betreft die commercieel gevoelige gegevens of informatie van persoonlijke aard bevat;
- de **reacties van de VREG** op de gemaakte opmerkingen, met – in geval de VREG akkoord gaat met de betreffende opmerking – vermelding van de wijze waarop hiermee rekening werd gehouden bij de opmaak van de nieuwe ontwerp teksten.

De VREG ontving reacties op de consultatie van volgende 15 partijen:

▪ BASF	▪ Febeliec
▪ Advocatenkantoor Crivits & Persyn	▪ Infrabel
▪ Departement Omgeving	▪ ODE Vlaanderen
▪ Marktpartij X	▪ Restore
▪ Eandis en Infrax	▪ Synergrid
▪ Elia	▪ TeamWise
▪ Essenscia	▪ Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen
▪ FEBEG	

1.2. Bijkomende laatste consultatie (CONS-2018-06)

1.2.1. Voorwerp van deze consultatie

Het voorwerp van deze consultatie zijn de – op basis van de reacties ontvangen in CONS-2017-02 – aangepaste voorstellen tot wijziging van het TRDE en TRDG.

Hiertoe wordt een 2de ontwerptekst van TRDE, en een 1ste ontwerptekst van het TRDG, voorgelegd aan alle belanghebbenden.

De huidige versies van het TRDE en TRDG dateren van 5 mei 2015 en zijn te raadplegen via de webpagina <http://www.vreg.be/nl/technische-reglementen>.

1.2.2. Consultatietermijn

De consultatietermijn loopt van 26 september tot en met 14 november 2018.

Graag ontvangen wij uw schriftelijke reacties, ingevuld in het hiertoe opgestelde feedbackformulier en voorzien van volledige naam en adres, via het e-mailadres netbeheer@vreg.be.

Wij moeten uw reactie ontvangen ten laatste op 14 november 2018.

1.2.3. Doelgroep

Doelgroep van deze consultatie is elke (potentiële) netgebruiker van het elektriciteits- of aardgasdistributienet en elke marktpartij.

1.2.4. Consultatieverantwoordelijken

Voor meer informatie over het verloop van de consultatie en de inhoud van het consultatiedocument kan u contact opnemen met Pauline Ottoy op het nummer 1700 (kies 3 “Andere vragen”) of via het e-mailadres netbeheer@vreg.be.

1.2.5. Bijgevoegde documenten

Bijlagen bij dit consultatiedocument zijn:

1. 2de ontwerp van TRDE
 - a. met track changes: om de wijzigingen t.o.v. het huidig TRDE zichtbaar te maken (niet t.o.v. de 1ste ontwerptekst!¹)
 - b. zonder track changes: met het oog op een betere leesbaarheid
2. 1ste ontwerp van TRDG
 - a. met track changes: om de wijzigingen t.o.v. het huidig TRDG zichtbaar te maken
 - b. zonder track changes: met het oog op een betere leesbaarheid

¹ Wijzigingen die in de 1ste ontwerptekst werden aangebracht en waarover geen reacties werden ontvangen in de voorbije consultatie zijn m.a.w. nog steeds zichtbaar in track changes. De motivatie voor deze wijzigingen is terug te vinden in de Excel bijlage bij CONS-2017-02, te raadplegen via de webpagina <http://www.vreg.be/nl/document/cons-2017-02>, en werd niet overgenomen in de Excel bijlage bij deze consultatie.

3. *Verwerking van de reacties op CONS-2017-02 en motivering van nieuwe wijzigingen*

Dit is opgenomen in een Excel, met volgende tabbladen en structurering:

a. Verwerking algemene opmerkingen CONS-2017-02

Naam organisatie	Onderwerp	Reactie organisatie	Motivatie VREG	Opname in tekst (ja/nee/nvt)

b. Verwerking code-specifieke opmerkingen CONS-2017-02

Naam organisatie	Artikelnummer TRDE (nieuw)	Tekstvoorstel organisatie	Reactie organisatie	Motivatie VREG	Opname in tekst (ja/nee/nvt)

4. *Motivatie wijzigingen TRDG:*

- Dit is opgenomen in een Excel, met volgende tabblad en structurering:

Naam organisatie	Artikelnummer TRDG (nieuw)	Artikelnummer TRDG (oud)	Motivatie VREG

5. *Concordantietabellen TRDE en TRDG*

Er worden 2 tabellen voorgelegd, met daarin een overzicht van de huidige artikelnummers uit het TRDE, respectievelijk TRDG, en in welke nieuwe artikelen de betreffende huidige bepalingen (eventueel) zijn overgenomen. Op basis hiervan kunnen huidige TRD bepalingen makkelijk teruggevonden worden in de nieuwe ontwerp teksten.

2. Verloop herzieningsprocedure

3.1. Voorgescreven werkwijze

Art. 4.2.1 van het Energiedecreet bevat naast de rechtsgrond voor vaststelling van de technische reglementen door de VREG ook de werkwijze met betrekking tot de opstelling ervan:

§1. De VREG stelt, na voorafgaandelijk stakeholdersoverleg, een ontwerp van technisch reglement op voor het beheer van het elektriciteitsdistributienet, het aardgasdistributienet en het plaatselijk vervoernet van elektriciteit. Dit ontwerp van reglement wordt vervolgens ter consultatie aan de marktpartijen voorgelegd.

Zoals hieruit blijkt, moet eerst een ontwerp van technisch reglement, na stakeholderoverleg, worden opgesteld door de VREG, en daarna moet dit ter consultatie aan de marktpartijen worden voorgelegd.

3.2. Eerdere consultaties

3.2.1. Nieuwe structuur

Al bij aanvang van de herziening zag de VREG de nood om de structuur van het TRD volledig te herbekijken. Deze nieuwe structuur werd in een eerdere fase al geconsulteerd: zie CONS-2016-01, te raadplegen via de webpagina <http://www.vreg.be/nl/document/cons-2016-01>.

Hieraan wijzigde daarna nog 1 aspect, nl. de toevoeging van een extra code: de Datacode.

3.2.2. Eerste ontwerptekst

Na overleg met verschillende belanghebbenden over de diverse thema's die aanleiding gaven tot de herziening van de technische reglementen distributie, werd een eerste ontwerptekst van het TRDE opgesteld.

De tekst van het TRDG, dat voor het grootste stuk parallelle bepalingen bevat, werd in dat stadium nog niet opgesteld, omdat dit dubbel werk is zowel bij het opstellen als bij het nadien aanpassen naar aanleiding van de opmerkingen. Dit nam niet weg dat belanghebbenden met betrekking tot het TRDG reeds opmerkingen konden formuleren naar analogie met het TRDE, zoals toen in de consultatienota werd aangegeven.

De ontwerptekst van het TRDE (en naar analogie, maar toen nog zonder concrete tekst: het TRDG) maakte het voorwerp uit van consultatie CONS-2017-02, waarvan voorliggend document het consultatieverslag bevat.

3.3. Gevolgde werkwijze

In het kader van een optimale verwerking van de reacties op CONS-2017-02 organiseerde de VREG verdere overlegmomenten met verschillende belanghebbenden:

- 01/02/2018: Elia (m.b.t. begrippenkader)
- 20/02/2018: BASF (m.b.t. begrippenkader en code GDN)
- 02/03/2018: FEBEG
- 08/03/2018: Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen & Vereniging van Vlaamse Huisvestingsmaatschappijen
- 09/03/2018: Eandis & Infrax
- 24/03/2018: Eandis & Infrax, FEBEG, Febeliec, Infrabel & ODE (m.b.t. toegangshouderschap voor afnemers)

Volgend op de verwerking van de reacties werd een 2de ontwerptekst van het TRDE opgesteld, alsook een 1ste ontwerptekst van het TRDG. Beide worden nu ter consultatie voorgelegd.

Wat de 2de ontwerptekst van het TRDE betreft, werd de artikelnummering van de 1ste ontwerptekst zoveel mogelijk behouden. Dit impliceert dat, waar artikels geschrapt werden, de nummering niet doorloopt, en waar een artikel werd ingevoegd, gewerkt werd met een artikel met een schuine streep: als volgt: art. x.x.x/1.

Pas bij het opstellen van de definitieve tekst van het TRDE zal de nummering aangepast worden om te komen tot een doorlopende nummering.

3.4. Vervolgtraject

Samen met het consultatieverslag van CONS-2017-02 wordt een tweede ontwerptekst van het **TRDE** ter consultatie voorgelegd. Op deze manier bieden we de belanghebbenden niet alleen de mogelijkheid om te verifiëren op welke manier de VREG is omgegaan met de ontvangen reacties, maar ook om hierop nogmaals een reactie te geven. Deze extra consultatie vinden we opportuun omdat deze TRD-herziening een heel grondige herziening is.

Naast de nieuwe ontwerptekst van het TRDE, wordt nu ook een ontwerptekst van het **TRDG** ter consultatie voorgelegd.

Timing van deze laatste consultatie van het TRDE en het TRDG: 26/09/2018 – 14/11/2018. De termijn is in totaal 6 weken. Dat is korter dan de standaard termijn voor publieke consultaties (8 weken). We motiveren dit omdat de ontwerpteksten reeds het voorwerp uitmaakten van een eerste publieke consultatie. Het doel van deze tweede publieke consultatie is om de belanghebbenden en marktpartijen de kans te geven om te reageren op de manier hoe de VREG is omgegaan met hun reacties en de wijzigingen die dit veroorzaakte. De wijzigingen aan het TRDG, die niet gelieerd zijn aan de wijzigingen in het TRDE, zijn beperkt.

Na het aflopen van deze consultatie zal de VREG een **consultatieverslag** opstellen, waarin beschreven wordt op welke wijze met de ontvangen reacties is omgegaan.

Na verwerking en eventuele bespreking van de op beide reglementen ontvangen reacties, redigeren we een **definitieve versie van het TRDE en het TRDG**, dat conform art. 4.2.1, §3, tweede lid in het Belgische Staatsblad wordt bekendgemaakt.

Doel is, qua timing, de **inwerkingtreding** van een nieuw TRDE en TRDG in Q1 2019².

² In CONS-2017-02 stelden we een inwerkingtreding voorop tegen het moment van de start van de nieuwe marktprocessen (MIG 6) in april 2020. Ondanks de inmiddels gekende verschuiving van de MIG 6 lanceringsdatum naar april 2020, streven we naar een afronding van dit TRD herzieningsproces tegen Q1 2019, in de mate dat de VREG dit kan beïnvloeden (er is een publicatietraject in het Belgisch staatsblad waar de VREG geen invloed opheeft); dit met het oog op de van start gaande uitrol van digitale meters in 2019 én met als doel druk uit te oefenen op een zo snel als mogelijke realisatie van MIG 6.

4. Reacties op ontvangen input in CONS-2017-02 en motivering van wijzigingen in 2de ontwerptekst TRDE

4.1. Algemene aspecten

4.1.1. *Introductie van de nieuwe rol 'databeheerder'*

In de tweede consultatietekst werd rekening gehouden met introductie van de databeheerder conform het ontwerpdecreet digitale meters. De creatie van een databeheerder zorgt m.a.w. voor terminologische wijzigingen in de tweede consultatietekst, maar leidt er ook toe dat bepaalde taken die voorheen door de distributienetbeheerder werden uitgevoerd, in de toekomst door de databeheerder zullen worden opgenomen. Zo is de databeheerder volgens het decreet verantwoordelijk voor het uitlezen van alle types van meetinrichtingen, dus niet enkel van de digitale meter, wat duidelijk merkbaar is in de meetcode en andere artikels over meetuitrustingen. Ten slotte, werden er in de consultatietekst voor bepaalde taken ook extra verplichtingen opgelegd om de link tussen de databeheerder en de distributienetbeheerder te maken. Zo zal de distributienetbeheerder bijvoorbeeld in zijn rol als sociale leverancier van de databeheerder de informatie moeten krijgen dat een contract door de leverancier werd opgezegd omwille van wanbetaling (art. 4.3.8 in de consultatietekst)³.

4.1.2. *Digitale meters*

Het ontwerpdecreet digitale meters creëert de basis voor de uitrol van de digitale meter. In het technisch reglement gebruiken we niet de term "digitale meter" maar spreken we van een "op afstand uitleesbare kleinverbruiksmeterinrichting". Op die manier kunnen we alle op afstand uitleesbare kleinverbruiksmeterinrichtingen vatten en niet enkel de "digitale meter" die voldoet aan de functionaliteiten opgesomd in het energiebesluit. Het betreft onder andere de slimme meters uit de proefprojecten. Per definitie vallen de analoge meter (Ferraris-meter), de elektronische meter (bidirectionele meter) en de digitale meter die niet kan communiceren onder het begrip "de niet op afstand uitleesbare kleinverbruiksmeterinrichting".

4.1.3. *Wijziging begrippenkader inzake toegang*

Bij de aanvang van het herzieningsproces stelden we vast dat het nieuwe datamodel (HP/SDP)⁴ in MIG 6 wijzigingen noodzaakt aan een aantal in de regelgeving gedefinieerde begrippen inzake 'toegang'. In CONS-2017-02 formuleerden we daarom een voorstel tot opname en aanpassing van een aantal begrippen in het Energiedecreet en het TRD. In de 1ste ontwerptekst van het TRDE gingen we ook met deze nieuwe begrippen aan de slag.

We ontvingen hierop verschillende reacties, meer bepaald m.b.t.:

- (a) de toepasbaarheid van de voorgestelde begrippen op het plaatselijk vervoer- en transmissienet en de compatibiliteit met federale terminologie;
- (b) de wenselijkheid tot verruiming van het begrip 'markttoegang' naar flexibiliteit;
- (c) de toepasbaarheid van de voorgestelde begrippen op een afnemer-toegangshouder⁵;
- (d) de toepasbaarheid van de voorgestelde begrippen op een gesloten distributienet (GDN).

³ Disclaimer: We houden rekening met de versie van de teksten zoals zij voorliggen op het moment van dit schrijven. Latere wijzigingen werden niet in rekening genomen.

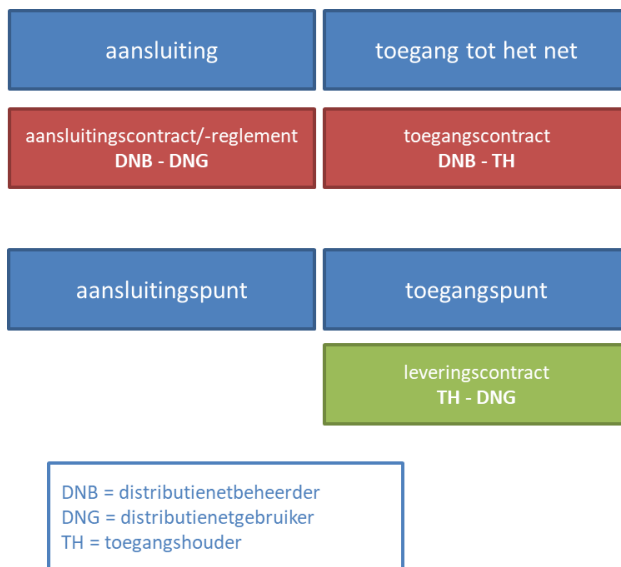
⁴ HeadPoint/Service Delivery Point: cf. infra

⁵ In de ontwerptekst van het TRDE voorzien we immers de mogelijkheid voor een afnemer om zelf toegangshouder te worden: cf. infra.

Rekening houdende met deze input, maar ook met de invoering van de nieuwe partij 'databeheerder' in het Decreet digitale meters, kwamen de hieronder beschreven nieuwe voorstellen tot aanpassing van het huidig begrippenkader tot stand. Deze voorstellen werden geïntegreerd in de voorliggende 2de ontwerptekst TRDE en de 1ste ontwerptekst TRDG.

Achtergrond: schematische voorstelling van de toegang tot het distributienet en de toegang tot de databeheerder

Huidige situatie & begrippenkader

Vandaag vallen de toegang tot het net en de markttoegang (cf. infra) door de toegangshouder samen en worden in het Energiedecreet gevat door het begrip *toegang tot het net*. Onder dit begrip valt zowel de toegang tot het net die de distributienetgebruiker verkrijgt na het voldoen aan de toegangsvoorwaarden⁶ en het afsluiten van een aansluitingscontract/het vallen onder het toepassingsgebied van het aansluitingsreglement als de toegang die de leverancier⁷-toegangshouder verkrijgt om elektriciteit/aardgas te verkopen/aan te kopen en leveren via het net⁸, na het voldoen aan de toegangsvoorwaarden⁹ en het afsluiten van een toegangscontract met de distributienetbeheerder, tegen de geldende (net)tarieven. De toegang tot het net vindt plaats op het *toegangspunt*, dat gekenmerkt wordt door een EAN.

Het is vandaag niet mogelijk om op 1 toegangspunt/1 EAN contracten aan te gaan met verschillende leveranciers¹⁰-toegangshouders voor de aan-/verkoop van energie. Afnemers met een kleine productie-installatie (vermogen ≤ 10 kVA) kunnen hun afname en injectie vandaag dus niet bij verschillende partijen vermarkten. Afnemers met een grote productie-installatie (vermogen > 10 kVA) kunnen dit wel, maar dit gebeurt door de creatie van 2 toegangspunten/2 EANs – 1 voor afname en 1 voor injectie (in het Energiedecreet respectievelijk aangeduid als *afnamepunt* en *injectiepunt*) – waarbij op elk toegangspunt/EAN 1 contract wordt geregistreerd.

⁶ Zoals beschreven in art. 2.3.1. van het voorliggend ontwerp TRDE.

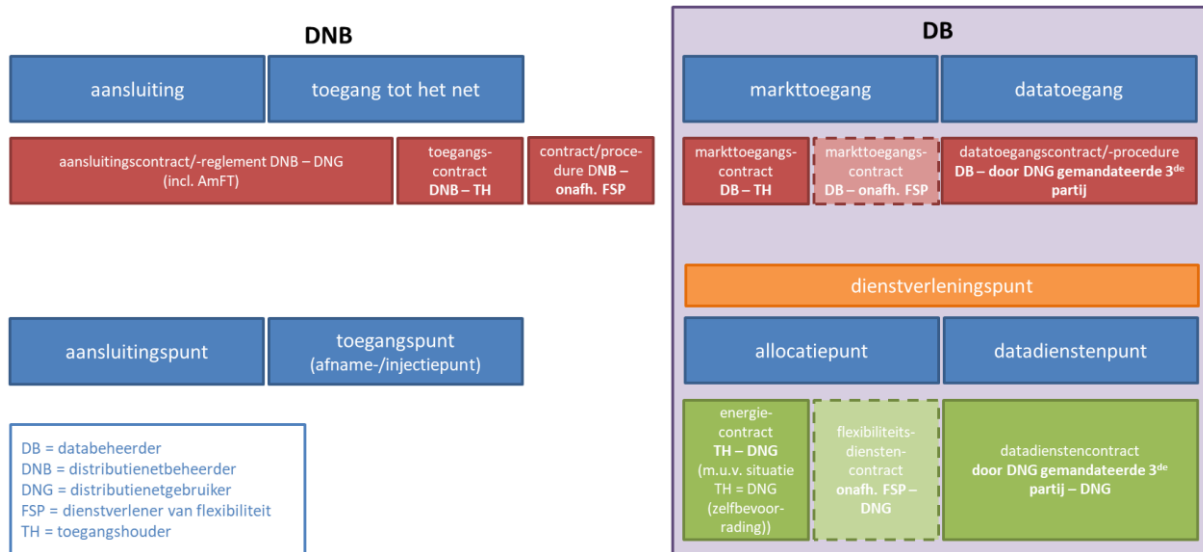
⁷ Of, in geval van een injectiepunt, ev. een 3de partij of de producent zelf.

⁸ Incl. de hiertoe noodzakelijke deelname aan de marktprocessen.

⁹ Zoals beschreven in art. 4.2.2. van het voorliggend ontwerp TRDE.

¹⁰ Of, in geval van een injectiepunt, ev. een 3de partij of de producent zelf.

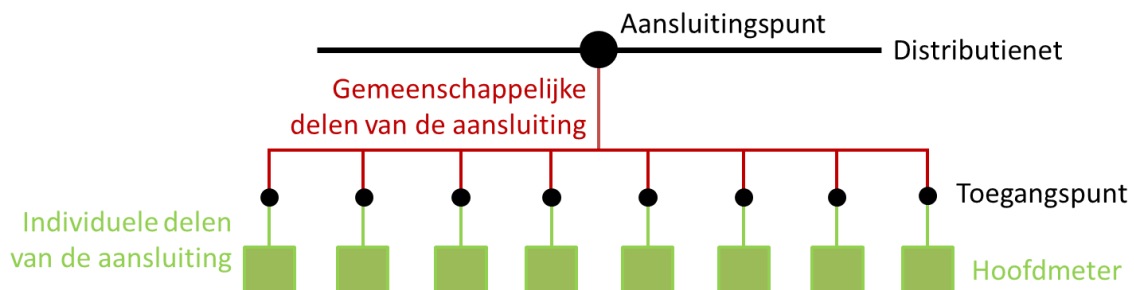
Toekomstige situatie en voorstel van begrippenkader

Toegang tot het net

Het nieuwe datamodel in MIG 6 voorziet in de mogelijkheid dat alle distributienetgebruikers – incl. deze met een kleine of grote productie-installatie – beschikken over 1 ‘fysiek toegangspunt’ tot het net. Dit punt wordt aangeduid als ‘headpoint’ (HP) en wordt gevat door het in het Energiedecreet gedefinieerde begrip *toegangspunt*¹¹, waarop de decretaal gedefinieerde *toegang tot het net* plaatsvindt. Het toegangspunt betreft m.a.w. het punt waarop zowel de distributienetgebruiker – na het voldoen aan de toegangsvoorwaarden en het afsluiten van een aansluitingscontract/het vallen onder het toepassingsgebied van het aansluitingsreglement – als de toegangshouder – na het voldoen aan de toegangsvoorwaarden en het afsluiten van een toegangscontract met de distributienetbeheerder, en tegen de geldende nettarieven – fysiek energie kan injecteren op/afnemen van het distributienet. Het toegangspunt wordt gekenmerkt door een EAN.

Noot: Aan 1 aansluitingspunt worden mogelijk meerdere toegangspunten verbonden, bv. in geval van een appartementsgebouw zoals hieronder voorgesteld.

Aan deze toegang tot het net wordt in MIG 6 een nieuwe administratieve laag toegevoegd door de introductie van het concept ‘service delivery point’ (SDP). Deze nieuwe laag introduceren we in het

¹¹ En, hieruit volgend, de decretale begrippen *afnamepunt* en *injectiepunt*.

TRD door toevoeging van het koepelbegrip *dienstverleningspunt*¹². Op dit punt vindt de markttoegang of datatoegang (cf. infra) plaats, beide in relatie tot de nieuwe partij 'databeheerder'. Het dienstverleningspunt wordt gekenmerkt door het EAN van het toegangspunt, vervolledigd met één of meerdere bijvoegsel(s).

Dit bijvoegsel maakt in de relatie tussen databeheerder enerzijds en toegangshouder, dienstverlener van flexibiliteit¹³ of door de distributienetgebruiker gemandateerde 3de partij anderzijds duidelijk welke data de betreffende partij zal ontvangen van de databeheerder om de diensten zoals afgesproken met de distributienetgebruiker in het energiecontract of het datadienstencontract te kunnen leveren en/of factureren. Het concept dienstverleningspunt maakt het dus mogelijk om meerdere contracten/diensten op eenzelfde toegangspunt (EAN) te registreren.

Markttoegang

Toelichting inzake het begrip 'markttoegang'

N.a.v. de ontvangen reacties op de consultatie (cf. supra: (b) en (c)) opteren we ervoor het nieuwe begrip *markttoegang* een ruimere invulling te geven. De markttoegang kan aangevraagd en verkregen worden voor volgende doeleinden:

- (i) de aankoop of verkoop van elektriciteit of aardgas;
- (ii) zelfbevoorrading¹⁴;
- (iii) de valorisatie van flexibiliteit¹⁵.

Noot: Deze doeleinden kunnen mogelijk samenvallen. Energiecontracten met een dynamische prijszetting beogen bv. zowel de verkoop van elektriciteit als de valorisatie van flexibiliteit.

¹² Het dienstverleningspunt is een koepelbegrip voor de meer specifieke begrippen 'allocatiepunt' en 'datadienstenpunt' (cf. infra).

¹³ De VREG stelt in voorliggende ontwerp tekst de opname van het begrip 'dienstverlener van flexibiliteit' ('Flexibility Service Provider' of FSP) voor: cf. infra.

¹⁴ Cf. supra: verwijzend naar de mogelijkheid die in de ontwerp tekst van het TRDE wordt voorzien voor zowel afnemer als producent om zelf toegangshouder te worden. De VREG is van oordeel dat de distributienetgebruiker die toegangshouder wil worden aan dezelfde vereisten moet voldoen om markttoegang te verkrijgen als elke andere toegangshouder.

¹⁵ De VREG stelt in voorliggende ontwerp tekst de opname van het begrip 'flexibiliteit' voor: cf. infra.

Al naargelang de aanvrager van de markttoegang een partij betreft die doeleinde (i) of (ii) beoogt – met mogelijk als ‘nevendoeleinde’ (iii)¹⁶ – versus louter doeleinde (iii), zal een ander contract ondertekend moeten worden om de markttoegang te verkrijgen:

	Markttoegang door de toegangshouder	Markttoegang door de onafhankelijke FSP
Wat?	Deelname aan de marktprocessen voor doeleinden van allocatie, reconciliatie en facturatie (incl. de doorrekening van nettarieven)	Deelname aan de marktprocessen voor doeleinden van allocatie
Hoe?	Door ondertekening van een <i>markttoegangscontract</i> ¹⁷ met de databeheerder Tegen de geldende databeheertarieven	

Begrip ‘allocatiepunt’ – aantal allocatiepunten per toegangspunt

Wanneer een dienstverleningspunt wordt gebruikt in het kader van markttoegang, duiden we dit specifieker aan als een *allocatiepunt*. In MIG 6 wordt, wat de aan-/verkoop van elektriciteit/aardgas en zelfbevoorrading betreft, voorlopig een maximum van 2 allocatiepunten per toegangspunt voorzien, meer bepaald 1 allocatiepunt voor afname en 1 voor injectie. Hierdoor zullen afnemers met een kleine productie-installatie, net als afnemers met een grote productie-installatie vandaag, hun afname/verbruik vs. injectie/productie bij verschillende partijen kunnen contracteren¹⁸.

In de 2de ontwerp tekst van het TRDE leggen wij hiernaast een verplichting op om ook de registratie van een aparte toegangshouder voor de afname door een elektrisch voertuig mogelijk te maken.

Wijzigingen voor volgende herzieningen van de technische reglementen.

We zijn we van oordeel dat – na go live MIG 6 in april 2020 – zo snel mogelijk in de algemene mogelijkheid voor meerdere allocatiepunten voor zowel afname als injectie voorzien moet worden in de marktprocessen. We willen dit echter eerst dieper analyseren naar wat IT-technisch mogelijk is en we bestuderen dit verder voor een opname in de volgende herziening van het TRDE/TRDG.

Wat betreft de valorisatie van flexibiliteit, aanwezig op een bepaald toegangspunt, maken we een onderscheid tussen a) flexibiliteit gevaloriseerd door de geregistreerde toegangshouder op het hieraan gekoppelde allocatiepunt versus b) flexibiliteit gevaloriseerd door een onafhankelijke dienstverlener van flexibiliteit, die hiertoe – in de toekomst¹⁹ – op een apart allocatiepunt zal geregistreerd worden. In het tweede geval spreken we over een valorisatie van flexibiliteit die een energieoverdracht met zich meebrengt. De concepten over marktprocessen voor flexibiliteit zullen we maar opnemen nadat er een basis is in de hogere regelgeving (cfr. § 4.1.6).

¹⁶ Hierbij verwijzen we naar de situatie waarbij de flexibiliteit aanwezig op een bepaald toegangspunt gevaloriseerd wordt door de toegangshouder geregistreerd op een hieraan gekoppeld allocatiepunt en dus *niet* door een onafhankelijke dienstverlener van flexibiliteit.

¹⁷ Afhankelijk van de partij die markttoegang verkrijgt – toegangshouder of onafhankelijke FSP – kunnen de van toepassing zijnde bepalingen in dit contract verschillen.

¹⁸ Onder voorbehoud van de mogelijkheden die de aanwezige meetinrichting toelaat.

¹⁹ Cf. infra: de scope van de voorgestelde wijzigingen inzake flexibiliteit in de voorliggende ontwerp tekst TRDE beperkt zich tot technische bepalingen. Eventuele in de toekomst noodzakelijke bepalingen m.b.t. markttoegang door onafhankelijke dienstverleners van flexibiliteit werden nog niet opgenomen.

Markttoegangscontract

Door de komst van de databeheerder – en de hiermee gepaard gaande overdracht van een aantal taken die tot op heden door de distributienetbeheerder werden uitgevoerd – kunnen de rechten en plichten inzake markttoegang niet langer bepaald worden in het toegangscontract tussen distributienetbeheerder en toegangshouder. Het huidige toegangscontract zal m.a.w. gereduceerd worden tot de rechten en plichten inzake de toegang tot het net; een apart *markttoegangscontract* tussen databeheerder en toegangshouder dringt zich op. Evenzo zal de onafhankelijke dienstverlener van flexibiliteit enerzijds een contract afsluiten met de distributienetbeheerder en/of specifieke procedure volgen m.b.t. zijn rechten en plichten inzake netgebruik, en anderzijds een markttoegangscontract afsluiten waarin zijn rechten en plichten inzake zijn toegang tot de databeheerder worden bepaald.

Datatoegang

Toelichting inzake het begrip ‘datatoegang’

Naast de toegangshouder en onafhankelijke dienstverlener van flexibiliteit – hun toegang tot de databeheerder wordt gevat in het begrip markttoegang – kunnen nog andere partijen, mits mandaat van de netgebruiker, toegang tot de databeheerder krijgen. Deze toegang duiden we in het TRD aan als *datatoegang*. Afhankelijk van de frequentie en aard van de gegevens die de door de netgebruiker gemandateerde derde partij wenst te ontvangen kan deze datatoegang op een geautomatiseerde (i.e. op termijn via MIG TPDA), dan wel niet-geautomatiseerde wijze plaatsvinden.

Begrip ‘datadienstenpunt’ als vorm van dienstverleningspunt

Een dienstverleningspunt waarop dergelijke datatoegang plaatsvindt, tegen de geldende databeheertarieven, duiden we aan als een *datadienstenpunt*.

Datadienstencontract

Het concept dienstverleningspunt maakt het mogelijk om – naast energiecontracten en flexibiliteitsdienstencontracten – ook één of meerdere mandaten van de netgebruiker aan derde partijen in het kader van datadiensten te registreren op eenzelfde toegangspunt (EAN). Het betreft hier het mandaat waaruit blijkt dat de netgebruiker toestemming geeft aan een derde partij om zijn verbruiksgegevens van de databeheerder te ontvangen en op basis daarvan een datadienst aan hem te leveren. Commerciële partijen zullen hiertoe een (datadiensten)contract afsluiten met de netgebruiker.

Afhankelijk van de wijze waarop de datatoegang plaatsvindt – niet-geautomatiseerd vs. geautomatiseerd – lijkt het volgen van een vereenvoudigde datatoegangsprocedure dan wel het effectief afsluiten van een datatoegangscontract opportuun.

Noot: Naast de netbeheerder voor netbeheerdoeleinden, toegangshouders/ evenwichtsverantwoordelijken/onafhankelijke dienstverleners van flexibiliteit in het kader van markttoegang en door de netgebruiker gemandateerde derde partijen in het kader van datatoegang, kunnen nog andere – niet commerciële – partijen conform het ontwerpdecreet digitale meters toegang verkrijgen tot de databeheerder: onderzoekinstellingen, overheden, VREG Ten slotte, kan ook de netgebruiker zelf via de databeheerder inzage krijgen in zijn gegevens. Deze toegang valt ook niet onder de begrippen datatoegang/datadienstenpunt, maar aangezien het ook gegevensuitwisseling voor informatieve doeleinden betreft, horen eventuele bepalingen in dit verband ook thuis in de Datacode.

Voorstellen tot wijziging begrippenkader

De huidige begrippen en definities inzake toegang in het **Energiedecreet** werden behouden:

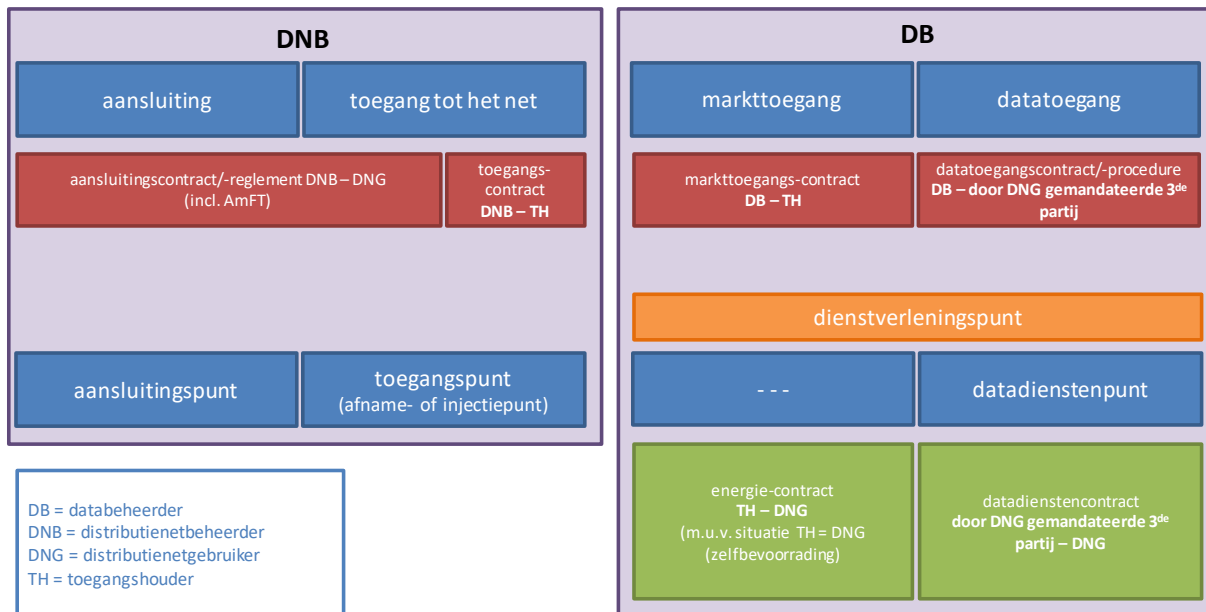
Begrip	Definitie
toegang tot het net	<i>de mogelijkheid tot injectie of afname van actieve energie op één of meer toegangspunten, met inbegrip van het gebruik van het net en de aansluitingsinstallaties die door de beheerder van het betrokken net worden beheerd, en van diens ondersteunende diensten</i>
toegangspunt	<i>afnamepunt of injectiepunt</i>
afnamepunt	<i>punt waar elektriciteit of aardgas van het net wordt afgenomen en verbruikt</i>
injectiepunt	<i>punt waar elektriciteit of aardgas in het net wordt geïnjecteerd</i>
toegangshouder	<i>natuurlijke persoon of rechtspersoon die een contract heeft gesloten met een netbeheerder, beheerder van het transmissienet of beheerder van het vervoersnet met betrekking tot de toegang tot diens net op een bepaald toegangspunt</i>

Omwille van hun ruime toepassingsgebied – deze begrippen omvatten immers de toegang tot alle netten, niet enkel de toegang tot het distributienet – en om de compatibiliteit met de gangbare federale terminologie niet in het gedrang te brengen, wordt aan bovenstaande begrippen niet geraakt.

Voor de nieuwe administratieve laag, die ontstaat n.a.v. de invoering van MIG 6 en de komst van de databeheerder, worden aparte begrippen ingevoerd. Voorlopig worden deze begrippen gedefinieerd in het **TRD**. In de 2de ontwerp tekst TRDE en – voor zover relevant – de eerste ontwerp tekst TRDG hebben we volgende begrippen en definities toegevoegd:

Begrip	Definitie
markttoegang	<i>de mogelijkheid om deel te nemen aan processen van gegevensuitwisseling die gepaard gaan met injectie, afname, productie of verbruik van elektriciteit of aardgas voor doeleinden van allocatie, reconciliatie en/of facturatie</i>
markttoegangscontract	<i>het contract, gesloten tussen de databeheerder en de toegangshouder, dat de rechten en plichten met betrekking tot de markttoegang bepaalt</i>
datatoegang	<i>de mogelijkheid om gegevens voor informatieve doeleinden te ontvangen van de databeheerder met als doel een datadienst aan te bieden</i>
datatoegangscontract	<i>het contract, gesloten tussen de databeheerder en een derde partij, dat de rechten en plichten met betrekking tot de geautomatiseerde datatoegang bepaalt</i>
datadienst	<i>een dienst op basis van door de databeheerder ter beschikking gestelde gegevens voor informatieve doeleinden</i>
dienstverleningspunt	<i>een punt, verbonden aan een toegangspunt, waarop markttoegang of datatoegang plaatsvindt</i>
allocatiepunt	<i>een dienstverleningspunt waarop markttoegang plaatsvindt</i>
datadienstenpunt	<i>een dienstverleningspunt waarop datatoegang plaatsvindt</i>

Voorstel van begrippenkader voor Gas

Voor gas is het concept “allocatiepunt” niet ingevuld. De reden is dat voor gas een aansluiting ofwel voor afname, ofwel voor injectie mag gebruikt worden, maar niet voor beide. Het concept allocatiepunt is in het schema niet aanwezig, en in de praktijk komt dit concept overeen met het begrip toegangspunt.

In het TRDG wordt daarom, om de teksten niet onnodig gecompliceerd te maken, overal de term toegangspunt gebruikt en niet allocatiepunt. Het concept datadienstenpunt is wel overgenomen voor gas.

4.1.4. Toegangshouderschap op het distributienet

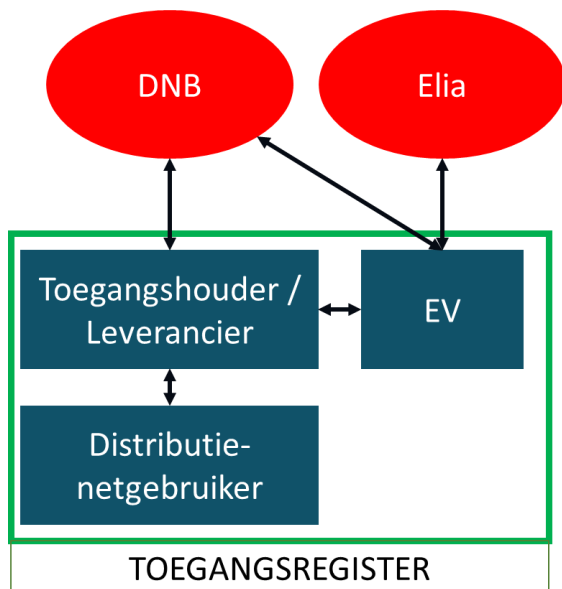
Partijen die toegangshouder kunnen zijn

De eerste consultatietekst van het TRDE wijzigde art. 4.2.1. al om het voor een afnemer/distributienetgebruiker mogelijk te maken om zelf toegangshouder te worden op zijn allocatiepunt voor afname. Verschillende reacties op deze consultatietekst wezen erop dat bepaalde zaken moesten verduidelijkt en/of verbeterd worden. Deze paragraaf legt eerst het algemene kader uit, inclusief de aanpassingen die ten opzichte van de vorige versie gemaakt werden, alvorens in te gaan op enkele specifieke reacties in de consultatietekst.

Op het distributienet is er door de regelgever voor gekozen om de leverancier voor wat betreft de afname een centrale rol in de energiemarkt te geven. Het is namelijk de leverancier die via zijn factuur zowel de distributienettarieven doorrekent als de heffingen bij netgebruikers int. De bepaling in de vorige versie van het TRDE dat enkel leveranciers op afnamepunten toegangshouder kunnen zijn is een afspiegeling van deze logica.

Het toegangsregister bevat informatie over elk allocatiepunt voor afname en injectie aangesloten op het net. Het allocatiepunt, gelinkt aan een EAN, is dus het meest granulaire element in de marktprocessen. Dit allocatiepunt is verbonden aan de marktprocessen via zijn toegangshouder. Het is de toegangshouder die communiceert met de databeheerder en die de

Evenwichtsverantwoordelijke (EV) aanstelt die verantwoordelijk is voor het evenwicht m.b.t. dit allocatiepunt. Gezien op afnamepunten de leverancier steeds overeenkwam met de toegangshouder, komt dit overeen met de centrale rol die de leverancier door de regelgever werd toebedeeld. Voor het grootste deel van de distributienetgebruikers op het publieke net is dit ook de meest efficiënte en duidelijke modus operandi. Onderstaande figuur illustreert dit marktmodel vanuit de drie rollen in het toegangsregister.

Een aantal grote industriële afnemers vragen een meer directe toegang tot de markt, met name om zelf een evenwichtsverantwoordelijke te kunnen aanstellen en/of zelf rechtstreeks toegang te kunnen hebben tot de energiebeurs. Dit ligt in de lijn met de grotere en meer actieve rol die de afnemers ook in Europese ontwerpwetgeving²⁰ wordt toegewezen. Deze mogelijkheid wordt evenwel niet geboden door het vigerende marktmodel, gezien de leverancier hier steeds de rol van toegangshouder moet vervullen en daarom ook de distributienettarieven moet betalen, de evenwichtsverantwoordelijke moet aanstellen en de hen gealloceerde energie moet aankopen.

Een oplossing voor dit probleem mag in ieder geval het systeem dat goed werkt voor 99% van de afnemers op het distributienet niet in gedrang brengen, noch kosten met zich meebrengen die betaald worden door deze 99% afnemers. Anderzijds biedt een oplossing de mogelijkheid aan de afnemers om hun meer actieve rol in de markt op te nemen. Ten slotte mag deze oplossing ook geen incentives inhouden die afnemers aansporen om zelf het toegangshouderschap op te nemen. Zo zouden leveranciers aan bepaalde verplichtingen (rapporteringen, quotum van groenestroom- en warmtekrachtcertificaten, ...) zich kunnen proberen onttrekken door enkel te leveren aan afnemers-toegangshouders. Het is daarom belangrijk dat de partij leverancier niet uit het oog wordt verloren. Een leverancier die levert aan een afnemer die zelf het toegangshouderschap opneemt, zal nog steeds beschouwd worden als een leverancier. Hij verkoopt immers nog steeds energie aan een distributienetgebruiker, en niet aan een andere leverancier (zoals dat bij een tussenpersoon het geval is).

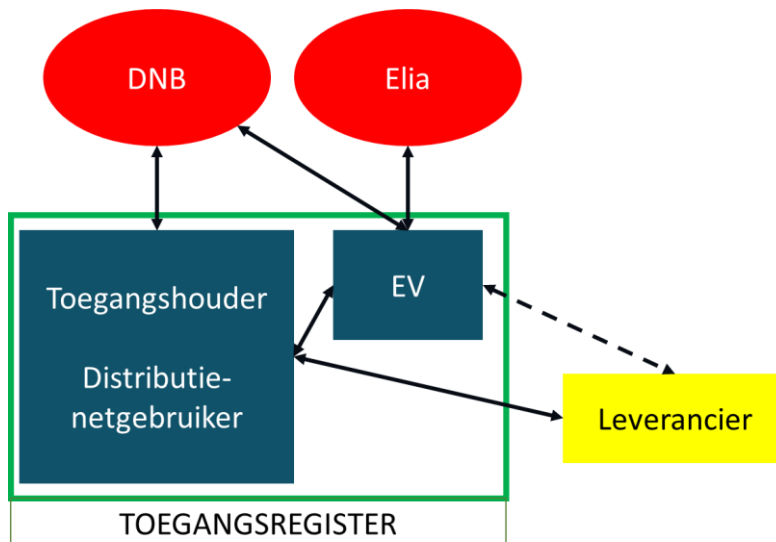
De VREG opteert ervoor om via de bepaling in art. 4.2.1 in het TRDE, die gaat over welke partijen toegangshouder kunnen zijn, ook distributienetgebruikers te vermelden als mogelijke toegangshouder

²⁰ We verwijzen hier naar het Clean Energy for all Europeans package.

op hun eigen allocatiepunt voor afname. Op die manier is voor de DNG rechtstreekse toegang tot de energiemarkt mogelijk. Dit ligt in het verlengde van de mogelijkheid voor producenten om zelf toegangshouder te zijn op allocatiepunten voor injectie. Het is niet mogelijk dat een derde partij die geen leverancier is toegangshouder wordt op allocatiepunten voor afname. Een andere derde partij die toegangshouder zou zijn op een allocatiepunt voor afname van een distributienetgebruiker, zou hoe dan ook samen met zijn ARP betrokken zijn in de allocatie op dat punt. Dat betekent dat hij hiervoor compensatie zal zoeken bij de afnemer/distributienetgebruiker. Hij verkoopt dus energie aan de afnemer, zijn klant, en kan dus enkel beschouwd worden als leverancier.

Deze uitzondering op de normale marktwerking is enkel pertinent voor afnemers met een groot verbruik, en zou voor andere afnemers enkel theoretisch zijn. Bovendien bestaat het risico dat de VREG of de andere marktpelers een eventueel misbruik hiervan bij kleinere afnemers over het hoofd zien. In die optiek stelt de VREG in deze consultatie voor om de optie enkel mogelijk te maken voor afnemers die beschikken over een grootverbruiksinrichting, aangezien dergelijke inrichting vanaf een bepaalde capaciteit verplicht is en daardoor waarschijnlijk relevante volumes heeft.

Gezien het marktmodel enkel toelaat om de toegangshouder te registreren, zal de leverancier niet langer in de marktprocessen gekend zijn. Hij heeft ook geen relatie meer met de distributienetbeheerder/databeheerder voor wat dat specifieke allocatiepunt betreft. Schematisch ziet het marktmodel, op een allocatiepunt voor afname waar de distributienetgebruiker zelf toegangshouder wordt, er als volgt uit:

Er zal dus een rapportering opgezet moeten worden van de afnemer-toegangshouder naar de VREG zodat de leverancier(s) op elk allocatiepunt voor afname bekend blijft(/blijven).

Uit het schema blijkt ook dat de marktprocessen, dewelke een groot deel van de marktcode uit het technisch reglement innemen, zich afspelen tussen databeheerder, toegangshouder, evenwichtsverantwoordelijke en distributienetgebruikers. Dat de leverancier hier in zijn rol van louter leverancier (dus het verkopen van energie aan een afnemer) geen deel van uitmaakt, volgt uit het niet apart registreren van deze rol in het toegangsregister. Dit wordt in deze versie van de consultatie verder verduidelijkt door in alle marktprocessen de leverancier te vervangen door de toegangshouder, zo ook in het proces “wissel van toegangshouder” en “onterechte wissel van toegangshouder”, waarover in de eerste consultatie enkele opmerkingen werden geformuleerd.

Uit de reacties op de vorige consultatie blijkt ook dat verschillende partijen vonden dat de terminologie niet overal aangepast was. Dit werd opnieuw nagekeken. Ten slotte werd de VREG er ook op gewezen dat de beperking voor injectiepunten, met name tot leveranciers en producenten, onterecht was. Omdat de rol leverancier op deze punten niet relevant is, bestaat hier geen risico op een verkeerdelijk gebruik van het toegangshouderschap. Daarom werd in de nieuwe versie het toegangshouderschap uitgebreid naar alle gemandateerde derden voor injectiepunten.

Voorwaarden voor toegang tot het net en redenen tot beëindiging/opschorting van deze toegang

In artikel 4.1.3 van dit document wordt het gehanteerde begrippenkader voor het TRD uiteengezet. Daaruit blijkt dat toegang tot het net twee aspecten vertoont:

- de netgebruiker die toegang tot het net heeft via zijn aansluiting, afneemt en/of injecteert via deze toegang, en hiervoor aan bepaalde voorwaarden moet voldoen;
- de toegangshouder die toegang tot het net heeft op het geheel van de toegangspunten waarop hij aangeduid is (i.e. geregistreerd in het toegangsregister), en hiervoor aan bepaalde voorwaarden moet voldoen.

Dit onderscheid wordt nu duidelijker weerspiegeld in de toegangsvoorwaarden: alle voorwaarden die betrekking hebben op de netgebruiker zijn in de Netcode onder artikel 2.3.1. bepaald, en alle voorwaarden die betrekking hebben op de toegangshouder worden in de Marktcode onder artikel 4.2.2. bepaald.

Het Energiedecreet maakt in art. 4.1.18., dat handelt over het recht op toegang tot het net, en de weigering, opschorting of beëindiging van toegang tot het net door de netbeheerder, niet expliciet die opsplitsing tussen toegang door netgebruiker, enerzijds, en toegangshouder, anderzijds.

Artikel 4.1.18., §2 lid 2 bepaalt limitatief de redenen waarbij de netbeheerder de toegang tot het net kan weigeren, opschorten of beëindigen.

§ 2. [...].

Een netbeheerder kan de toegang tot zijn net alleen weigeren, beëindigen of opschorten in één of meer van onderstaande gevallen :

1° zijn net beschikt niet over voldoende capaciteit om het vervoer te verzekeren;

2° de veilige en betrouwbare werking van zijn net komt in het gedrang;

3° de aanvrager van de toegang tot het net voldoet niet of de toegangshouder voldoet niet meer aan de voorwaarden voor toegang tot zijn net, vastgelegd in of krachtens de technische reglementen, vermeld in artikel 4.2.1.

Artikel 4.1.18., §3 handelt over de procedure daartoe.

§ 3. Bij een weigering, beëindiging of opschorting van de toegang tot zijn net stuurt de netbeheerder aan de aanvrager van de toegang tot zijn net of aan de toegangshouder een schriftelijke en gemotiveerde verklaring.

De netbeheerder kan de toegang tot zijn net alleen opschorten of beëindigen na

voorafgaande toestemming door de VREG, tenzij in één van de volgende vier gevallen :

1° bij overmacht of een noodsituatie, zoals omschreven in het van toepassing zijnde technisch

reglement;

2° in geval de toegangshouder geen evenwichtsverantwoordelijke of bevrachter meer heeft;

3° de netbeheerder oordeelt dat er een ernstig risico bestaat voor de veiligheid van personen of materieel;

4° voor een individueel toegangspunt, het aansluitingsvermogen op aanzienlijke wijze overschreden wordt.

Het is echter duidelijk dat een aantal redenen duidelijk van toepassing is op een individueel toegangspunt, terwijl andere (gedeeltelijk of volledig) naar de situatie van een toegangshouder en het geheel van zijn toegangspunten verwijst. Het Energiedecreet geeft een exhaustieve lijst van redenen waarom de toegang mag geweigerd, opgeschort of beëindigd worden, en de VREG kan daaraan in het technisch reglement dus geen toevoegingen doen. Het was in die zin ongelukkig dat de vorige versie van het technisch reglement (soms geparafraseerd) deze redenen overnam in het TRDE. De VREG kiest er in de nieuwe ontwerp tekst dan ook voor om enkel te verwijzen naar het Energiedecreet voor wat betreft deze redenen, maar wel de nodige verduidelijkingen toe te voegen waar in het decreet verwezen wordt naar het technisch reglement. Het begrip “ontzeggen van toegang” gehanteerd in de vorige versie van het TRDE wordt ook gecorrigeerd naar de begrippen “beëindigen/opschorten” zoals in het decreet.

Artikel 2.3.10. uit de vorige consultatieversie wordt nu opgesplitst in een artikel dat enkel betrekking heeft op het beëindigen/opschorten van toegang voor een individueel toegangspunt (2.3.10.) en een artikel dat louter betrekking heeft op het beëindigen/opschorten van de toegang voor alle toegangspunten van een toegangshouder (2.3.11).

Artikel 2.3.10. start vanuit een verwijzing naar het decreet. Het TRDE geeft in artikels 1.5.1. en 1.5.2. invulling aan de begrippen noodsituatie en overmacht. Die verduidelijking dient hier niet specifiek gemaakt te worden. Uiteraard kan een netgebruiker de toegang tot het net verliezen wanneer hij afgesloten wordt. Dit kan voorvallen, zoals het technisch reglement eerder beschreef, wanneer hij zijn financiële verplichtingen niet nakomt. Deze wanbetaling zal echter zorgen voor de opzegging van het contract door zijn toegangshouder/leverancier, waardoor hij niet meer beschikt over een toegangshouder en bijgevolg dat er ook geen evenwichtsverantwoordelijke kan staan geregistreerd. Deze situatie wordt dus gevat onder artikel 4.1.18., §3, 2° Energiedecreet, dat tot de procedurevoorschriften behoort, en zelf uitwerking geeft aan §2, 3° (§2: gronden voor ontzeggen toegang).

Artikel 2.3.11. start ook met een verwijzing naar het Energiedecreet. De voorwaarden voor toegang tot het net waaraan de aanvrager voor toegang of de toegangshouder moet voldoen (artikel 4.1.18, §2, 3°) worden krachtens het decreet vastgelegd in het technisch reglement. Een opsomming van deze voorwaarden zou een volledige kopie inhouden van artikel 4.2.2. van het Energiedecreet. Het volstaat dus daarnaar te verwijzen. In dat artikel worden alle voorwaarden voor toegang voor de toegangshouder opgesomd, waaronder ook het hebben van een evenwichtsverantwoordelijke (of bevrachter). Indien die voorwaarde niet meer vervuld is, kan de distributienetbeheerder dus op grond van artikel 4.1.18, §2, 3° de toegang beëindigen of opschorten voor die toegangshouder, en hoeft hij op basis van artikel 4.1.18, §3, 2° geen toestemming aan de VREG te vragen.

Voor een verdere juridische analyse verwijzen we naar paragraaf 4.2.2 in dit document.

4.1.5. Europese netcodes

De netcodes zijn een set van Europese verordeningen en richtsnoeren, die in werking traden in 2016 en 2017. Ze leggen technische vereisten en procedures op aan het elektriciteitsnet en zijn beheerders: transmissienetbeheerder (TNB), distributienetbeheerders (DNB's) en beheerders van gesloten distributienetten (GDN's). Ze zijn hoofdzakelijk van toepassing op de transmissienetbeheerder en het beheer van het transmissienet. Zij zullen een grote invloed hebben op de volgende herziening van het TRPV. Toch zijn bepaalde netcodes, zoals de netcode RfG²¹, en het richtsnoer System Operation²², ook van belang voor het elektriciteitsdistributienet.

De netcodes zijn verordeningen, en hebben dus directe werking. Ze hoeven door de Lidstaat niet te worden omgezet in eigen regelgeving. Ze staan boven de gewestelijke regelgeving.

De netcodes RfG en DCC²³ bevatten technische vereisten die al vastliggen ('exhaustive requirements'), maar ook technische vereisten die nog verder ingevuld moeten worden ('non-exhaustive requirements')²⁴.

Netcode RfG: drempelwaarden voor elektriciteitsproductie-eenheden types B, C en D.

De netcode RfG legt technische vereisten en procedures op voor de aansluiting van elektriciteitsproductie-eenheden op het net. Deze netcode is van kracht sinds 17 mei 2016²⁵, maar er is een implementatieperiode van 3 jaar vanaf datum van publicatie, dus de technische vereisten zijn van toepassing vanaf 27 april 2019.

Elia diende conform de door de netcode RfG voorgeschreven procedure op 17 mei 2018 een voorstel in van drempelwaarden voor de categorisering van elektriciteitsproductie-eenheden in type A, type B, type C en type D. Deze categorisering is afhankelijk van het maximaal productievermogen van de elektriciteitsproductie-eenheid en het spanningsniveau van het net waarop deze is aangesloten.

Elektriciteitsproductie-eenheden zijn, volgens de netcode RfG, "significant" vanaf categorisering in type B. De technische vereisten voor significante elektriciteitsproductie-eenheden zijn strenger dan voor de andere. Voor significante elektriciteitsproductie-eenheden gelden ook een hele reeks verplichtingen uit de andere netcodes (informatie, procedures voor systeembeheer, Emergency and Restoration²⁶,...). Bijgevolg is de drempelwaarde tussen 'type A' en 'type B' cruciaal voor een aantal belanghebbenden.

De netcode RfG bepaalt dat het voorstel van de transmissienetbeheerder 6 maanden na de indiening moet goedgekeurd worden door de bevoegde, regulerende instanties. Voor het elektriciteitsdistributienet in Vlaanderen is dat de VREG. Elia diende na zijn publieke consultatie een

²¹ Verordening (EU) 2016/631 van de Commissie van 14 april 2016 tot vaststelling van een netcode betreffende eisen voor de aansluiting van elektriciteitsproducenten op het net

²² Verordening (EU) 2017/1485 van de Europese Commissie van 2 augustus tot vaststelling van richtsnoeren betreffende het beheer van elektriciteitstransmissiesystemen

²³ Verordening (EU) 2016/1388 van de Europese Commissie van 17 augustus 2016 tot vaststelling van een netcode voor aansluiting van verbruikers

²⁴ Een typisch proces is dat de relevante netbeheerder een voorstel doet, dit publiek geconsulteerd wordt en dan goedgekeurd dient te worden door de bevoegde regulator.

²⁵ 20 dagen na datum publicatie = 27 april 2016

²⁶ Verordening (EU) 2017/2196 van de Europese Commissie van 24 november 2017 tot vaststelling van een netcode voor de noodtoestand en het herstel van het elektriciteitsnet

consensusvoorstel in dat het resultaat was van een intensief overleg via ENOVER waar zowel de federale en regionale overheden en regulatoren, als de belangrijkste belanghebbenden zoals de netbeheerders en vertegenwoordigers van de producenten en afnemers, aanwezig waren²⁷.

We implementeren het voorstel van Elia door aanvulling van het TRDE. Onder de bepalingen inzake aansluitingsvoorschriften (afdeling 2 van hoofdstuk II van de Netcode) werd artikel 2.2.50/1 ingevoegd, en werden aanvullingen gedaan in de daarop volgende artikelen.

Netwerkcode RfG: Eisen voor Algemene Toepassing voor productie-eenheden – art. 2.2.51 TRDE

Naast algemene eisen voor de aansluiting van elektriciteitsproductie-eenheden die de Europese netcode RfG zelf bevat, vereist art. 7(4) van de Europese netcode RfG tevens dat de relevante netbeheerder voor zijn elektriciteitsnet een voorstel voor eisen voor algemene toepassing (of voor de methodologie die ter berekening of vaststelling van deze eisen wordt gebruikt)²⁸ indient bij de bevoegde entiteiten (in Vlaanderen: de VREG) en publiceert op zijn website. Dit moest gebeuren binnen een termijn van 2 jaar na de inwerkingtreding van de verordening, dus uiterlijk 17 mei 2018.

De elektriciteitsdistributienetbeheerders, via hun werkmaatschappijen Eandis en Infrac, dienden een dergelijk voorstel van “Eisen voor Algemene Toepassing” voor de aansluiting van elektriciteitsproductie-eenheden in op 17 mei 2018. De VREG moet hierover een beslissing nemen tegen 17 november 2018. We pasten artikel 2.2.51 van het TRDE aan zodat de distributienetbeheerders de Eisen voor Algemene Toepassing opnemen in de algemene aansluitingsvoorschriften voor productie-eenheden (concreet zal dat zijn in Synergrid-voorschrift C10/11).

Nieuwe definitie “elektriciteitsproductie-eenheid”

We voegen een aparte definitie van “elektriciteitsproductie-eenheid” uit de Europese netcode RfG toe, naast de bestaande definities van “productie-eenheid” en “decentrale productie-eenheid”, om de impact van de nieuwe bepalingen uit de Europese netcode RfG te beperken tot de specifieke bepalingen van het TRDE die handelen over de netcodes. De Europese netcode RfG introduceert een volledig nieuw begrippenkader voor productie-eenheden en om dit begrippenkader overal toe te passen, ook over onderwerpen die niet netwerkcode-gerelateerd zijn, is een uitgebreide impactanalyse nodig. Het voorstel van de VREG is om dit pas mee te nemen in de herziening van het TRDE in 2019. Bij navraag in het overleg was er geen bezwaar bij de belanghebbenden over deze aanpak. Ongelieerd aan de netcodes werd de definitie van decentrale productie-eenheid ook aangepast na feedback van de belanghebbenden. Voor de motivatie verwijzen we naar het Excel document met de verwerking van de reacties.

Koppeling met het bestaande begrip “ingrijpende wijziging”

De Europese netcode RfG bepaalt in artikel 4 dat de technische vereisten van toepassing zijn op alle nieuwe elektriciteitsproductie-eenheden, alsook op elektriciteitsproductie-eenheden van het type C

²⁷ Het voorstel van Elia, het consultatierapport van het voorstel, alsook het verslag van het ENOVER overleg is beschikbaar op de website van Elia: <http://www.elia.be/en/users-group/Working-Group-Belgian-Grid/Proposal-Federal-Grid-Code-and-General-Requirements>

²⁸ Het gaat om nieuwe vereisten over o.a. spanning en korstsluitingsvermogen, maar het zijn geen allesomvattende technische vereisten.

of D die in dergelijke mate zijn gewijzigd dat de desbetreffende aansluitingsovereenkomst “ingrijpend” moet herzien worden.

Dat is dan ofwel omdat de eigenaar de installatie wil moderniseren of apparatuur wil vervangen op een wijze die effect heeft op de technische capaciteiten van de elektrische productie-eenheid.

Het Energiedecreet definieert het begrip “ingrijpende wijziging” in art. 1.1.3, 68°/2 in het kader van de behandeling van dossiers van GSC/WKC. Om discussies te vermijden, en omdat er al regels bestaan over wat een ingrijpende wijziging is en wat niet, leek het de VREG logisch om de bepalingen uit artikel 4 op te hangen aan een bestaand begrip uit de regelgeving. We beseffen dat het weinig waarschijnlijk is dat een elektriciteitsproductie-eenheid van het type C zal aansluiten op het elektriciteitsdistributienet bij het huidige voorstel van drempelwaarden. We willen het voorstel toch lanceren om het debat te voeren en omdat het ook belangrijk is in kader van gelijkaardige wijzigingen aan het TRPV.

Potentiële overgangsmaatregel voor aansluiting tussen 17 mei 2018 en 24 april 2019 – art. 2.2.51, §3 TRDE

Artikel 4.2 van de Europese netwerkcode RfG bepaalt dat elektriciteitsproductie-eenheden als bestaand moeten worden beschouwd als:

- de eenheid op de datum van inwerkingtreding van de verordening reeds op het net is aangesloten, of
- de eigenaar van de elektriciteitsproductie-installatie een definitief en bindend contract heeft gesloten voor de aankoop van het belangrijkste onderdeel van de productie-installatie binnen een tijdsbestek van twee jaar na de inwerkingtreding van deze verordening. De eigenaar van de elektriciteitsproductie-installatie stelt de relevante systeembeheerder en de relevante TSB binnen een termijn van 30 maanden na de inwerkingtreding van deze verordening in kennis van het afsluiten van dit contract.

De Verordening trad in werking op 17 mei 2016. Een bestaande elektriciteitsproductie-eenheid is een productie-eenheid die aangesloten is voor 17 mei 2016 of die een bindend contract van aankoop voor het belangrijkste deel van de productie-installatie heeft met datum tot 17 mei 2018²⁹. Bijgevolg moeten **alle andere** elektriciteitsproductie-eenheden voldoen aan de technische vereisten bepaald in, of krachtens³⁰, de Europese netwerkcode RfG. Het voorstel voor Eisen voor Algemene Toepassing werd echter slechts ingediend op 17 mei 2018. De bevoegde, regulerende instanties nemen een beslissing tegen ten laatste 17 november 2018. Gezien de kortere bestelperiode voor elektriciteitsproductie-eenheden van het type A en B, kan dit ervoor zorgen dat potentiële investeringen in nieuwe elektriciteitsproductie-eenheden uitgesteld worden, omdat ze hun bestelling reeds moeten plaatsen zonder met zekerheid te weten aan welke eisen zij moeten voldoen. Gezien het belang van de 2020-doelstellingen voor Vlaanderen en gezien elektriciteitsproductie-eenheden van het type A of B vaak installaties op basis van hernieuwbare energiebronnen of kwalitatieve WKK's zijn, stelt de VREG voor om een overgangsmaatregel in te voeren voor elektriciteitsproductie-eenheden aangesloten op het elektriciteitsdistributienet. Zowel in Frankrijk als in Groot-Brittannië werd in een gelijkaardige overgangsmaatregel voorzien, waarbij **electriciteitsproductie-eenheden pas als ‘nieuw’ worden beschouwd als zij aangesloten worden vanaf 24 april 2019**. Alle elektriciteitsproductie-eenheden aangesloten voor deze datum zijn dan te beschouwen als bestaand.

²⁹ Bijkomende voorwaarde: dat ze dit melden aan de netbeheerder voor 17 november 2018

³⁰ Hiermee wordt bedoeld op de non-exhaustive requirements: de vereisten die door relevante netbeheerder zijn te bepalen; cfr. de Eisen Voor Algemene Toepassing.

De Europese netwerkcode RfG laat deze mogelijkheid in artikel 4.2 door het volgende te bepalen:

Een lidstaat kan erin voorzien dat de regulerende instantie in gespecificeerde omstandigheden kan bepalen of de elektriciteitsproductie-eenheid als een bestaande productie-eenheid dan wel als nieuwe productie-eenheid moet worden beschouwd.

Om deze overgangsmaatregel mogelijk te maken moet een rechtsgrond gecreëerd worden in de hogere regelgeving, die de VREG de bevoegdheid geeft om deze overgangsmaatregel op te nemen in het technisch reglement. De VREG heeft de minister ter zake in die zin geadviseerd en een bepaling werd meegenomen in het verzameldecreet³¹. Daarom nemen we al een voorstel van overgangsmaatregel op in deze publieke consultatie (art. 2.2.51, §3).

Het oplossen van lokale congestieproblemen en lokale spanningskwaliteit heeft geen cross-border impact

Door voortschrijdend inzicht werd duidelijk dat het originele voorstel van de TNB (in overeenstemming met de DNB's) voor de drempelwaarde A/B van 250 kW heel wat bijkomende verplichtingen met zich meebrengt rond data en IT-capaciteit voor producenten, evenwichtsverantwoordelijken en ook de netbeheerders zelf. De belangrijkste reden voor motivatie van de TNB/DNB's voor het oorspronkelijke voorstel was niet de noodzaak aan extra informatie en data, maar de wens voor de mogelijkheid tot telecontrole voor productie-installaties vanaf 250 kW om meer instrumenten te hebben om problemen van lokale congestie en lokale spanningskwaliteit op te lossen door fijnregeling van actieve en reactieve energie.

Het compromisvoorstel uit Enover bestaat er dan ook in om het vastleggen van de drempelwaarde A/B los te koppelen van de wens tot telecontrole om lokale congestieproblemen op te lossen. De VREG gaat akkoord omdat dit in de lijn ligt van de huidige bepalingen uit artikel 2.2.53. Dat bepaalt dat telecontrole op het MS-/HS-elektriciteitsdistributienet mogelijk is voor projecten met een opgesteld vermogen groter dan 1000 kVA, of voor projecten waarvan uit de detailstudie blijkt dat door congestie tijdelijke productiebeperkingen noodzakelijk zijn. We passen dit artikel aan door de mogelijkheid tot telecontrole op te leggen aan type B & C (geen verschil) of voor projecten waar uit de detailstudie blijkt dat lokale congestie tijdelijke productiebeperkingen noodzakelijk maakt. Voor de duidelijkheid herdefiniëren we de huidige definitie van congestie uit het TRDE daarom naar een definitie van lokale congestie:

een situatie waarin een element van het elektriciteitsdistributienet, het plaatselijk vervoernet van elektriciteit of het koppelpunt met het transmissienet niet alle fysieke stromen kan opvangen zonder de operationele veiligheid in het gevaar te brengen

De System Operation Guideline bevat een framework waarbij heel wat data over de Type B en Type C elektriciteitsproductie-eenheden op het elektriciteitsdistributienet zal doorgegeven worden aan de TNB. Bovendien zullen de significante netgebruikers ook moeten meedoen aan onbeschikbaarheidsplanning (outage planning), programmeringsprocessen (scheduling) en congestiebeheer van de TNB. Elia heeft een groot project genaamd "Icaros" om dit mogelijk te maken³² in de komende jaren, dat momenteel voor het distributienet nog in de ontwerpfase is.

³¹ <https://www.vlaanderen.be/nl/nbwa-news-message-document/document/090135578022bdb6>

³² Voor meer informatie: <http://www.elia.be/nl/users-group/Werkgroep-balancing/Task-Force-CIPU-Redesign>

De definitie van lokale congestie betekent concreet dat elektriciteitsproductie-eenheden van het type A op het MS-/HS- elektriciteitsdistributienet **niet verplicht kunnen ingezet worden**³³ voor het oplossen van congestieproblemen op het federaal transmissienet of transmissienetten uit andere landen³⁴. Het staat de type A elektriciteitsproductie-eenheden uiteraard wel vrij om **vrijwillig** deel te nemen aan systemen die door de TNB worden opgezet, aangezien de TNB in sommige gevallen vergoedingen voorziet voor zijn congestiebeheer.

De VREG is ervan overtuigd zijn dat het oplossen van lokale congestieproblemen of lokale spanningsproblematieken geen cross-border impact heeft, zodat, voor type A-eenheden met een productievermogen ≥ 250 kVA, strengere technische vereisten dan deze van de Europese netcodes voor doeleinden van lokaal congestiebeheer en lokale spanningskwaliteit, mogelijk zijn³⁵:

- De Europese netcode RfG kan onmogelijk als exhaustief worden beschouwd en hiermee elke andere aansluitingsvoorwaarde voor productie-installaties uitsluiten. De netcode RfG bevat enkel die minimale verplichte vereisten die relevant zijn voor grensoverschrijdende aspecten en marktaspecten. Lidstaten (of in dit geval gewesten) kunnen onafhankelijk van de Europese netcode RfG bijkomende, al dan niet strengere voorschriften uitvaardigen voor doelstellingen buiten de scope van de netwerkcodes, zolang de grensoverschrijdende handel niet beïnvloed wordt. Dit wordt bevestigd in considerant (7) en artikel 8.7 van de Europese netcode RfG:

*“**Considerant (7):** ... The network codes prepared by the ENTSO for Electricity are not intended to replace the necessary national network codes for non-cross-border issues...*

*“**Art 8.7** The network codes shall be developed for cross-border network issues and market integration issues and shall be without prejudice to the Member States’ right to establish national network codes which do not affect cross-border trade.”*

- De verplichtingen voor telecontrole van actief vermogen voor type B-elektriciteitsproductie-eenheden uit de Europese netcode RfG zijn bedoeld voor frequentiestabiliteit, niet voor lokaal congestiebeheer. De capabiliteiten voor lokaal congestiebeheer zijn buiten de scope van de Europese netcode RfG omdat er geen grensoverschrijdende impact is:

Art 14.2 Elektriciteitsproductie-eenheden van het type B voldoen aan de volgende eisen qua frequentiestabiliteit: (a) om het opgewekte werkzame vermogen te sturen, wordt de elektriciteitsproductie-eenheid uitgerust met een interface (ingangspoort) om het mogelijk te maken om na een instructie van de ingangspoort het opgewekte werkzame vermogen te verminderen, en (b) de relevante systeembeheerder kan de eisen vast te stellen voor extra apparatuur die het mogelijk maakt het opgewekte werkzame vermogen op afstand te sturen.

³³ Zoals eerder vermeld, zullen de type B en C eenheden van het distributienet wel kunnen verplicht worden hieraan mee te doen.

³⁴ M.a.w. als er een cross-border impact is.

³⁵ Let op: het gaat enkel over de mogelijkheid van het toepassen van de vereisten. Of ze effectief worden ingevoerd hangt af van de technisch-economische argumenten van de netbeheerders en de mogelijkheid om een betaalbare technische oplossing te vinden voor telecontrole bij productie-eenheden met een vermogen ≤ 1 MW.

- De verplichtingen, bepaald in de Europese netcode RfG, voor telecontrole van reactief vermogen voor type B-elektriciteitsproductie-eenheden zijn bedoeld voor spanningsstabiliteit, niet voor spanningskwaliteit van distributienetten:

Art 17.2 Synchrone elektriciteitsproductie-eenheden van het type B voldoen aan de volgende aanvullende eisen qua spanningsstabiliteit: (a) wat de capaciteit betreft om blindvermogen te leveren, heeft de relevante systeembeheerder het recht om de capaciteit vast te stellen van een synchrone elektriciteitsproductie-eenheid om blindvermogen te leveren;

Art 20.2 Power park modules van het type B voldoen aan de volgende aanvullende eisen qua spanningsstabiliteit: (a) wat de capaciteit inzake blindvermogen betreft, kan de relevante systeembeheerder de capaciteit te bepalen van een power park module om blindvermogen te leveren;

De VREG wil benadrukken dat de netbeheerders nog steeds de noodzaak van telecontrole in de detailstudie moeten aantonen voor elektriciteitsproductie-eenheden met een productievermogen < 1 MW. Een algemene verplichting van telecontrole voor alle elektriciteitsproductie-eenheden met een productievermogen >= 250 kW, zoals in Wallonië, kan enkel indien de DNB's voldoende technoeconomische argumenten kunnen aanbrengen bij de VREG. We verwijzen hiervoor naar de KBA-oefening die de Waalse DNB's uitvoerden.

Implementatie andere netwerkkodes in volgende herziening TRDE 2019

De meeste netcodes en richtsnoeren (guidelines)³⁶ zijn reeds van kracht, maar de implementatie in België is lopende. Dit is o.a. omdat verschillende richtsnoeren zoals bijvoorbeeld de SO GL verplichten om methodologieën op te stellen die moet goedgekeurd worden door de regulerende instanties, maar die niet de inhoud vastleggen³⁷. Voor andere netcodes zoals de NC DCC en de NC RfG zijn er implementatieperiodes van 3 jaar voorzien. De VREG voorziet in 2019 een nieuwe herziening van het TRDE voor de implementatie van andere Europese netcodes zoals de netwerkkode Demand Connection³⁸ en het richtsnoer System Operation, omdat er naar onze inschatting meer dan meer duidelijkheid zal zijn over de implementatie op het distributienet.

4.1.6. Flexibiliteit

Beperking scope TRDE technische bepalingen rond flexibiliteit in net- en meetcode

De scope van de voorgestelde wijzigingen aan het TRDE over flexibiliteit is beperkt tot technische bepalingen. Deze zijn opgenomen in de meetcode en de netcode. Bij het opstellen van de nieuwe begrippen voor MIG 6 (zie §4.1.1) hebben we al conceptueel nagedacht hoe aanvullende marktregels voor flexibiliteit op het elektriciteitsdistributienet er zouden kunnen uitzien en aansluiten bij de MIG6 regels, alsook met de regels voor energieoverdracht³⁹. Zo is het concept 'allocatiepunt' ook toepasbaar

³⁶ Een guideline of een richtsnoer heeft dezelfde juridische kracht als een verordening (rechtstreeks in de lidstaten geldig zonder omzetting in nationale wetten of regionale decreten), maar draagt de lidstaten

³⁷ Een voorbeeld hiervan is KORRR. Key Organisational Requirements, Roles & Responsibilities for data exchange

³⁸ Verordening (EU) 2016/1388 van de Europese Commissie van 17 augustus 2016 tot vaststelling van een netcode voor aansluiting van verbruikers

³⁹ Deze worden opgesteld door de TNB en goedgekeurd door de CREG na overleg met de bevoegde, gewestelijke overheden.

voor de onafhankelijke FSP's die actief zijn op toegangspunten waar zij niet de leverancier en/of de Evenwichtsverantwoordelijke zijn op dat toegangspunt.

Voor de implementatie van flexibiliteit in de marktcode en de datacode wachten we de initiatieven van de Vlaamse Regering af m.b.t. een ontwerpdecreet inzake flexibiliteit.

Introductie van definitie van 'Flexibiliteit' en 'Dienstverlener van flexibiliteit'

Bij de lancering van de vorige consultatie ging de VREG er van uit dat de begrippen 'flexibiliteit' en 'dienstverlener van flexibiliteit' gedefinieerd zouden worden in het Energiedecreet. Het ontbreken van definities in het TRDE zorgde echter voor verschillende interpretaties van de belanghebbenden van de artikels die over flexibiliteit handelen. Voor een duidelijke afbakening van de beperkte scope stellen we daarom voor om de volgende begrippen toch toe te voegen aan de definitielijst van het TRDE (in afwachting van eventuele introductie op niveau van het decreet):

- **Flexibiliteit**: “de wijziging van het profiel van productie, injectie, verbruik of afname van energie in reactie op een extern signaal of lokaal gemeten grootheid – al dan niet via een derde partij - teneinde ofwel een dienst in het energiesysteem te verlenen ofwel een financieel voordeel te verkrijgen. Met ‘extern signaal’ wordt een activatiesignaal of een dynamisch prijssignaal bedoeld.
- **Dienstverlener van Flexibiliteit**: “elke natuurlijke of rechtspersoon die een of meerdere diensten, gebaseerd op flexibiliteit, aanbiedt aan minstens één andere partij; ook wel een ‘aanbieder van flexibiliteitsdiensten’ genoemd.”
- **Energieoverdracht**: een activatie van flexibiliteit met een leverancier en een dienstverlener van flexibiliteit die een afzonderlijke evenwichtsverantwoordelijke hebben en/of een dienstverlener van flexibiliteit die niet hun leverancier is

Deze definities komen uit ons advies ADV-2017-04. De enige aanpassing die we uitvoerden is in de definitie van het begrip ‘energieoverdracht’, die gebaseerd is op de definitie uit de federale flexibiliteitswet⁴⁰.

De aanpassing zit er hem in dat we het toepassingsgebied van vraagflexibiliteit uitbreiden naar alle vormen van flexibiliteit (ook door opslageenheden of productie-eenheden). De interpretatie van sommige belanghebbenden was dat we ons moesten beperken tot de strikte bepaling uit de wet. De VREG heeft zich echter meermaals niet akkoord verklaard met het principe om de federale flexibiliteitswet te beperken tot vraagflexibiliteit⁴¹. We oordelen dat een regelgeving voor energieoverdracht geldig moet zijn voor alle vormen van flexibiliteit: zowel vraagbeheer, opslag- als productie-eenheden. Dit ligt ook in lijn met het deel van het Clean Energy Package dat in voorbereiding is over dezelfde materie. Doordat de bepalingen uit het technische reglement enkel betrekking hebben op technische onderwerpen, is er ook geen tegenspraak met de huidige regels voor energieoverdracht

⁴⁰ Wet van 13 juli 2017 tot wijziging van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, met het oog op de verbetering van de vraagflexibiliteit en van de opslag van elektriciteit, B.S. 17 juli 2017

⁴¹ Zie ADV-2017-01

op federaal niveau⁴². Het is veeleer een anticiperen op een mogelijke aanpassing van de federale flexibiliteitswet naar aanleiding van de ontwikkelingen in het Clean Energy Package, of een gewestelijk kader voor energieoverdracht bij congestiebeheer⁴³ op het distributienet (waar deelname van productie-eenheden onontbeerlijk is).

Verschil tussen ondersteunende diensten en flexibiliteit

Het begrip ‘ondersteunende diensten’ is gedefinieerd in het Energiedecreet als *“een dienst die nodig is voor de exploitatie van een transmissie- of distributienet”*. Verder definieert het huidige TRDE ‘een ondersteunende dienst van de elektriciteitsdistributienetbeheerder’ als:

“het geheel van de volgende diensten:

- de regeling van de spanning en van het reactief vermogen,
- de compensatie van de netverliezen,
- de toegang tot de netten waarmee het elektriciteitsdistributienet van de elektriciteitsdistributienetbeheerder gekoppeld is,
- indien van toepassing, het congestiebeheer”

Ondersteunende diensten zoals congestiebeheer of balanceringsdiensten zijn een vorm van flexibiliteit waarbij de TNB of de DNB de Flexibility Requestor Party (FRP) is. Flexibiliteit gaat breder dan ondersteunende diensten omdat de FRP ook een leverancier of evenwichtsverantwoordelijke kan zijn. Verder is een ondersteunende dienst zoals de compensatie van de netverliezen, geen flexibiliteit.

Bijgevolg is artikel 2.3.21 TRDE van toepassing op alle ondersteunende diensten die onder de definitie van flexibiliteit vallen. In de huidige visie van de VREG zijn dat alle ondersteunende diensten behalve de compensatie van de netverliezen, omdat er geen extern signaal is. We voorzien in een apart artikel 2.3.22 omdat er nog bijkomende modaliteiten specifiek voor ondersteunende diensten gelden. De artikels werden geherformuleerd om dit verschil te verduidelijken.

Tijdelijk beperken van flexibiliteit voor de operationele veiligheid voorlopig enkel voor flexibiliteit met stuursignalen

Het recht op het bewaken van de operationele veiligheid bij een activatie van flexibiliteit door het stellen van tijdelijke limieten bestaat in de versie van het TRDE uit 2015 al. Het recht is daar beperkt tot de ondersteunende diensten van de TNB. Op vraag van de DNB's, maar ook door de vraag naar gelijke behandeling van de FSP's, was het voorstel van de VREG in de vorige consultatieversie om het recht op het tijdelijk beperken van flexibiliteit in afgebakende tijdsvenster onder strikte voorwaarden⁴⁴ uit te breiden naar alle vormen van flexibiliteit. De terechte kritiek van de belanghebbenden was dat de scope van artikel 2.3.21 niet duidelijk was door het ontbreken van een definitie. In de overlegmomenten met de belanghebbenden hebben we uitgelegd dat we de definitie bedoelden uit ADV-2017-04, nl. flexibiliteit met stuursignalen of dynamische prijssignalen. Die is nu ook toegevoegd (zie hierboven).

⁴² Zo werden de regels voor energieoverdracht over het onderwerp submeters voor energieoverdracht op het elektriciteitsdistributienet op vraag van de VREG aangepast om rekening te houden met de bepalingen van dit reglement of andere regelgeving in ontwerp (ontwerpdecreet en -besluit digitale meters)

⁴³ Congestiebeheer op het distributienet valt niet in de scope van de federale flexibiliteitswet.

⁴⁴ Deze voorwaarden staan in het artikel 2.3.21. Het gaat o.a. om het opstellen van technische en objectieve criteria en het opstellen van afgebakende tijdsvenster die regelmatig moete gehervalueerd worden.

Door deze verduidelijking ontstond er echter een nieuw debat over de noodzaak van het artikel voor het bewaken van de operationele veiligheid voor flexibiliteit met dynamische prijssignalen. Vooral leveranciers vinden het niet nodig en we kregen een reactie van 1 marktpartij, die confidentieel wenst te blijven, dat zelfs enkel een meldingsplicht netgebruikers zou afschrikken om deel te nemen aan leverancierscontracten met dynamische prijssignalen.

We hebben de noodzaak nagevraagd bij de distributienetbeheerders. Zij gaven aan dat zij deze redenen wel degelijk zien voor het bewaken van operationele veiligheid, maar dat zij geen concrete plannen hebben om dit toe te passen op korte termijn, eerder op middellange termijn. Bovendien stellen de FSP's dat er een gelijke behandeling moet zijn voor alle vormen van flexibiliteit.

Het is niet de wens van de VREG om de prille markt van de leverancierscontracten met dynamische prijssignalen te bemoeilijken, als dit niet absoluut noodzakelijk is voor de operationele veiligheid. Na navraag bij de belanghebbenden kunnen zij wel inzien dat de procedure nodig is voor flexibiliteit met stuursignalen. De VREG stelt daarom voor dat art. 2.3.21 geldig is voor alle vormen van flexibiliteit met stuur-/activatiesignalen en dat er voor flexibiliteit met dynamische prijssignalen enkel een **voorwaardelijk recht** is voor de DNB via het technisch voorschrift uit art. 2.3.21, §1 waarop de VREG toezicht uitoefent. De netbeheerders moeten eerst met een **simulatiestudie** aantonen dat het tijdelijk beperken van flexibiliteit met afgebakende tijdsvenster noodzakelijk is voor de operationele veiligheid, vooraleer dit voorwaardelijk recht geldig wordt in de praktijk.

Geen mogelijkheid tot uitzondering, maar toezicht via goedkeuring VREG voorstel netbeheerders

De VREG gaat akkoord met de opmerking van een aantal belanghebbenden dat er toezicht moet zijn op de procedures van de netbeheerder en de noodzaak van alle procedures. Het voorstel van de VREG is om toezicht uit te oefenen op het technisch voorschrift van 2.3.21., §1 dat door de VREG zal goed- of afgekeurd worden. De voorstellen uit artikel 2.3.21., §2 t.e.m. 4 creëren enkel een recht op de inhoud van de artikels, geen plicht. Als de DNB ze effectief wil invoeren, zal hij dit duidelijk in het document, vermeld in art. 2.3.21., §1, moeten opnemen, inclusief technische en economische argumenten. Als de VREG zelf of door de vraag van een marktpartij vindt dat het document een aanpassing nodig heeft, kan dit ook via deze weg gebeuren.

Als een marktpartij vindt dat het artikel moet worden aangepast, dan kan zij zich tot de VREG richten die dit kan meenemen in de herziening van de technische reglementen. Deze herzieningen zullen vaker gebeuren door aanpassingen over netcodes en andere onderwerpen.

4.1.7. Inwerkingtreding TRD versus (latere) go live MIG 6

De VREG streeft naar een inwerkingtreding van een nieuw TRDE en TRDG in Q1 2019, voor zover hij dit kan beïnvloeden⁴⁵. Gegeven het aangekondigde uitstel van MIG 6 naar april 2020, is de VREG er zich van bewust dat in een eerste fase niet zal voldaan kunnen worden aan een aantal bepalingen i.v.m.:

- meerdere toegangshouders per toegangspunt;
- het overmaken van meetgegevens volgens een van de standaard afwijkende allocatiepuntconfiguratie en volgens de gekozen dienst in de dienstencatalogus;
- de preswitch;
- het nieuwe verhuisproces;
- het undo-redo principe bij een onterechte wissel van toegangshouder;

⁴⁵ Na de beslissing door de Raad van Bestuur van de definitieve versie van de tekst is er een administratieve periode voor de publicatie in het Belgisch Staatsblad.

- de toepassing van het – nog door de VREG via een beslissing vast te stellen – nieuwe allocatiemodel en de overstap van verbruiksprofielen (injectie/afname) naar gebruiksprofielen (injectie/afname/productie/verbruik).

In titel VIII⁴⁶ (art. 8.2.1) geven we aan welke artikels volgens onze mening pas van toepassing zullen zijn vanaf 1 april 2020. We voorzien een aantal overgangsbepalingen (art. 8.2.4 t/m 8.2.20) die zullen gelden tussen de inwerkingtreding van de nieuwe technische reglementen en 1 april 2020. Dit is een eerste voorstel; we roepen de belanghebbenden op hun reactie in de consultatie mee te geven. De VREG zal rekening houden met de opmerkingen bij het vaststellen van de finale overgangsbepalingen.

Als disclaimer geven we tot slot mee dat in de opgestelde ontwerpbevestigingen enkel rekening werd gehouden met de voorstellen uit het ontwerpdecreet digitale meters en het ontwerp van het uitvoeringsbesluit digitale meters zoals deze op het moment van dit schrijven voorliggen. Aangezien dit ontwerp teksten zijn, die nog kunnen wijzigen, behouden we ons het recht de overgangsbepalingen aan te passen om ook rekening te houden met de definitieve versies.

4.1.8. *Bepalingen inzake gegevensbescherming*

Gelet op het ontwerpdecreet digitale meters, is de VREG van mening dat bepaalde in de 1ste tekst opgenomen artikelen inzake gegevensbescherming in het hoofdstuk betreffende informatie-uitwisseling (ex art. 1.3.6) en in het hoofdstuk inzake behandeling van gegevens (ex art. 1.4.2, 1.4.3, 1.4.5) kunnen worden geschrapt. Bepaalde artikelen zijn een herhaling van of volgen logischerwijze uit wat bepaald is in het (ontwerp)decreet.

4.1.9. *Datacode*

In de datacode worden bepalingen worden opgenomen inzake gegevensuitwisselingen met derde partijen en de afnemer voor informatieve doeleinden.

Deze code werd sterk gewijzigd ten opzichte van de eerdere versie. Naast aanpassingen ten gevolge van de reacties van de stakeholders, werden ook aanpassingen gedaan om de code in lijn te brengen met de nieuwe stand van zaken van het wettelijke kader (ontwerpdecreet en het ontwerp van het Uitvoeringsbesluit digitale meters) en de wijzigingen aan het begrippenkader (cf. supra).

Informatieve doeleinden

In deze versie werd de bepaling met betrekking tot het verstrekken van verbruiksgegevens omwille van de link met de toegangshouder en het energiecontract van de datacode naar de marktcode verplaatst. Het begrip informatieve doeleinden omvat nu bijgevolg andere doeleinden dan het verstrekken van verbruiksgegevens en de toewijzing van energiehoeveelheden voor facturatie in het kader van een energiecontract of toewijzing van energiehoeveelheden in het kader van allocatie, reconciliatie of evenwicht op het net.

Databeheerder

In lijn met het ontwerpdecreet digitale meters werd ook in deze code de rol van databeheerder geïntroduceerd.

Datatoegang

Verder werd de code herschreven opdat het begrip datatoegang niet enkel de geautomatiseerde gegevensuitwisseling zou omvatten, maar ook de niet-geautomatiseerde gegevensuitwisseling naar derde partijen die mits toestemming van de netgebruiker data mogen opvragen. Het opvragen van

⁴⁶ Alhoewel deze enkel geëxpliciteerd worden in het TRDE, zullen we gelijkaardige bepalingen voorzien voor het TRDG.

data door de overige partijen die conform het ontwerpdecreet data (voor informatieve doeleinden) kunnen opvragen (de afnemer zelf, overheden, onderzoeksinstituten,...) valt niet onder de definitie van datatoegang. Let wel, als er bepalingen over dergelijke opvraging van gegevens zijn, horen ze wel thuis in de datacode. De datacode omvat immers het uitwisselen van gegevens voor informatieve doeleinden en is bijgevolg ruimer dan de uitwisselingen die onder de definitie van datatoegang vallen. Zo werden wel bepalingen opgenomen omtrent de afnemer die gegevens opvraagt.

Het is de bedoeling dat geautomatiseerde gegevensuitwisseling ook mogelijk is in het geval van multisites, waarbij het moederbedrijf gegevens van de verbonden ondernemingen wil opvragen. Het moederbedrijf zal in dergelijke gevallen ook toestemming van de verbonden ondernemingen moeten hebben om gegevens te verkrijgen.

Ten slotte, wordt ook niet meer gesproken over een datatoegangshouder, maar over een derde partij. Dit om duidelijk het onderscheid te maken met toegangshouders die in het kader van markttoegang gegevens ontvangen.

Hergebruik door de databeheerder van gegevens aangeleverd door de toegangshouder
Uit de reacties op de consultatie bleek dat bepaalde stakeholders bezorgd zijn dat de artikelen i.v.m. het dataregister en UMIG TPDA (art 1.4.4, 5.2.2, 5.2.3 en 5.4.14) zouden leiden tot risico's voor de toegangshouder in het kader van de GDPR (boetes).

In de 1ste consultatietekst werd gesproken over een dataregister dat een onderdeel van het toegangsregister vormde. Gelet op het takenpakket van de databeheerder in het ontwerpdecreet digitale meters waar specifiek naar het toegangsregister wordt verwezen, zal in de betreffende artikelen in het technisch reglement worden verduidelijkt dat elke uitwisseling van meetgegevens voor informatieve doeleinden ook in het toegangsregister wordt geregistreerd. Het betreft bijgevolg één register waar bepaalde zaken moeten worden geregistreerd om markt- en datatoegang te faciliteren. Dit is conform de definitie in het energiedecreet die enkel stelt dat in het toegangsregister onder meer voor ieder toegangspunt de titularis van het toegangspunt en de toegangshouder worden vermeld.

De informatie die in het toegangsregister rond datatoegang moet worden opgenomen werd in de tweede consultatietekst aangepast aan de uitbreiding van de begrippen datatoegang en datadienstenpunt naar niet-geautomatiseerde uitwisselingen (art. 5.2.3). Het voorgestelde artikel met betrekking tot het actueel houden van de informatie in het dataregister (nu toegangsregister) werd geschrapt aangezien een dergelijke bepaling al in de marktcode werd opgenomen (art 4.1.4).

Conform het ontwerpdecreet digitale meters is de databeheerder verantwoordelijk voor het opstellen en het beheer van het toegangsregister en verwerkingsverantwoordelijke voor het verwerken van persoonsgegevens in dat verband. De artikelen 4.1.4 en 4.1.5 van de technische reglementen verduidelijken dat bepaalde gegevens in het toegangsregister worden aangeleverd door de toegangshouder. De databeheerder zal de gegevens onder zijn beheer, o.a. de gegevens in het toegangsregister hergebruiken in het kader van zijn wettelijke taken bv. met betrekking tot gegevensuitwisseling met gemandateerde derde partijen. De databeheerder en de leverancier zijn in dit verband afzonderlijke verwerkingsverantwoordelijken, waarbij iedere partij verantwoordelijk is voor de naleving van de GDPR voor wat hun verwerking van persoonsgegevens betreft.

Opvragen gegevens door de netgebruiker al dan niet via een derde partij - Controle op mandaten
Uit het ontwerpdecreet volgt verder dat de databeheerder slechts data (voor informatieve doeleinden) mag verstrekken aan

- de netgebruiker en in voorkomend geval de natuurlijke persoon van wie de persoonsgegevens worden verwerkt (art. 4.1.22/5 4° ontwerpdecreet digitale meters) en
- een derde (commerciële) partij als die derde toestemming heeft verkregen van de netgebruiker en in voorkomend geval de natuurlijke persoon van wie de persoonsgegevens worden verwerkt (art. 4.1.22/5 5° ontwerpdecreet digitale meters).

Wanneer de opvraging via een derde partij verloopt, mag de databeheerder de gegevens pas verstrekken wanneer de netgebruiker toestemming heeft gegeven. Dit laatste betekent dat het mandatenbeheer en dus de controle van die mandaten bij de databeheerder komt te liggen. Netgebruiker wordt conform art 1.1.3. 91°/1 van het Energiedecreet gedefinieerd als *een natuurlijke persoon of rechtspersoon die elektriciteit of aardgas injecteert op of afneemt van een distributienet*. De datacode werd in lijn met het ontwerpdecreet aangepast.

Webportaal van de databeheerder

Het ontwerpdecreet digitale meters stelt dat de databeheerder bepaalde partijen, waaronder de netgebruiker, toegang moet verlenen tot zijn gegevens verzameld uit de meter.

Conform art. 3.1.80 van het ontwerp van het Uitvoeringsbesluit digitale meters moet de databeheerder (mits een overgangstermijn tot 1 juli 2019) ook een webportaal voorzien waarlangs de netgebruiker toegang verkrijgt tot

- informatie over mogelijkheden en status van de gebruikerspoorten van de netgebruiker
- de mogelijkheid om zijn toestemming te geven om de gebruikerspoorten kosteloos open te zetten of te sluiten
- een overzicht van alle partijen die via toestemming toegang hebben tot de gevalideerde gegevens van de netgebruiker, alsook tot welke gevalideerde gegevens, de datum vanaf wanneer de toestemming uitwerking heeft en de vermelding ofwel van een einddatum van toestemming, ofwel dat de toestemming geldt tot wanneer deze wordt ingetrokken
- de verwijzing en de hyperlink naar het overzicht van gemandateerde partijen dat beschikbaar wordt gesteld op de website van de VREG.

Ten slotte, voorziet de toevoeging via het ontwerp van het Uitvoeringsbesluit digitale meters aan art. 3.2.18 dat een afnemer via zijn leverancier inzage moet krijgen in bepaalde aanvullende informatie over zijn verbruiksverleden, waarbij de periode beperkt wordt tot de periode dat de afnemer klant was bij de leverancier.

Het artikel 5.3.2 van de datacode dat ging over inzage van de netgebruiker in aanvullende informatie over zijn verbruiksverleden via de systemen van de databeheerder werd in lijn gebracht met het ontwerp van het Uitvoeringsbesluit digitale meters en bijgevolg geschrapt. Indien noodzakelijk kunnen in de toekomst nadere bepalingen worden opgenomen m.b.t. de wijze waarop bepaalde informatie via de databeheerder aan de netgebruikers moet worden verstrekt.

Opvragen van gegevens door de VREG

In een laatste artikel werd toegevoegd dat de VREG voor het uitoefenen van zijn wettelijke taken kosteloos gegevens kan opvragen bij de databeheerder.

4.2. Artikelsgewijze bespreking

De wijze waarop met de eerder ontvangen reacties werd omgegaan, en of die al dan niet geleid hebben tot een aanpassing van de eerdere tekst, is terug te vinden in een bijlage bij dit document, namelijk “**Verwerking reacties herziening TRDE consult 2**”, een Excel-document.

Voor zover een aanpassing toch meer toelichting vereist dan wat overzichtelijk kan worden weergegeven in dat document, of dermate belangrijk is dat dit uitgelicht moet worden, is dit onder dit punt terug te vinden. In de Excel wordt dan in voorkomend geval verwezen naar dit rapport en dit punt.

4.2.1. Algemene bepalingen

ARTIKEL 1.1.1

Deze code bevat, zoals de titel aangeeft, een aantal algemene bepalingen.

De eerste algemene bepaling is **art. 1.1.1: het toepassingsgebied** van het reglement. Daarover heerst onduidelijkheid wat betreft de toepassing op de gesloten distributienetten: welke ressorteren onder het TRDE en het TRDG, en welke niet? En onder welke regels (welk technische reglement) ressorteren de gesloten distributienetten aangesloten op het transmissienet of het Tractienet Spoor? Verduidelijking was inderdaad nodig.

Hierna daarom een schematisch overzicht.

Waar nodig werd het artikel in TRDE en TRDG dat het toepassingsgebied omschrijft, aangepast. De omschrijving van het toepassingsgebied in het TRPV (dat later herzien wordt) zal zeker aangepast, meer bepaald uitgebreid, moeten worden.

- ❖ TRDE code GDN
 - koppeling GDN elektriciteit gekoppeld op elektriciteitsdistributienet
 - werking GDN elektriciteit gekoppeld op elektriciteitsdistributienet
- ❖ TRDG code GDN
 - koppeling GDN gas gekoppeld op aardgasdistributienet
 - werking GDN gas gekoppeld op vervoersnet en aardgasdistributienet
- ❖ TRPV code GDN
 - koppeling GDN elektriciteit gekoppeld op PVN
 - werking GDN elektriciteit gekoppeld op Elia-net (PVN of transmissienet) of Tractienet Spoor, wat betreft distributielijnen $\leq 70\text{kV}$

Vertrekkende vanuit het net waarop het GDN is gekoppeld, is de bevoegdheidsverdeling als volgt:

Voor ELEKTRICITEIT:

❖ op **transmissienet**

Koppeling TN – GDN

Distributielijnen binnen GDN >70kV } Federaal

Distributielijnen binnen GDN ≤70kV → Gewestelijk → TRPV

❖ op **tractienet spoor**

Koppeling tractienet – GDN

Distributielijnen binnen GDN >70kV } Federaal

Distributielijnen binnen GDN ≤70kV → Gewestelijk → TRPV

❖ op **Plaatselijk Vervoernet** → alles gewestelijk → TRPV

❖ op **distributienet** → alles gewestelijk → TRDE

Opmerking:

het **tractienet spoor** zelf ressorteert onder de federale bevoegdheid. De koppeling van het tractienet spoor op transmissienet behoort eveneens tot de federale bevoegdheid. Zowel de koppeling als het beheer ervan ressorteert bijgevolg niet onder het TRDE.

Voor GAS:

❖ op **vervoersnet (Fluxys)**

Koppeling vervoersnet – GDN → federaal

Distributieleidingen ongeacht drukniveau → gewestelijk → TRDG

❖ op **aardgasdistributienet** → alles gewestelijk → TRDG

ARTIKEL 1.1.2

De begrippen gerelateerd aan de **toegang** werden gewijzigd. Het gaat onder meer om de begrippen hoofdpunt, allocatiepunt, allocatiepuntconfiguratie, ... Hiervoor wordt verwezen naar de uiteenzetting elders in dit document.

Ook begrippen met betrekking tot **datatoegang** ondergingen een wijziging. Hiervoor wordt verwezen naar de uiteenzetting elders in dit document.

Enkele begrippen inzake **flexibiliteit**, zoals de definitie van het begrip zelf alsook het begrip ‘dienstverlener van flexibiliteit’ en ‘flexibele toegang’ werden toegevoegd of gewijzigd. Hiervoor wordt verwezen naar de uiteenzetting elders in dit document.

De nieuwe begrippen ‘**Eisen voor Algemene Toepassing, Elektriciteitsproductie-eenheid, synchrone elektriciteitsproductie-eenheid** en **power park module** kaderen in de implementatie van de Europese netwerkcodes. Hiervoor wordt verwezen naar de uiteenzetting elders in dit document.

Het begrip **Elektriciteitsdistributienetgebruiker** wordt gewijzigd om het begrip “titularis van toegangspunt” te vermijden, een begrip dat in Energiedecreet gedefinieerd wordt, en slechts in enkele bepalingen gebruikt wordt, maar waar stakeholders geen voorstander van zijn. Het begrip willen we in

het TRDE vermijden. Daarom schrappen we dit ook in de definitie van Elektriciteitsdistributienetgebruiker.

Het begrip “**gebruiksperiode**” wordt vervangen door “**tariefperiode**”. Dit begrip komt wellicht op korte termijn in hogere regelgeving te staan (Ontwerp van het Uitvoeringsbesluit digitale meters).

Het begrip “**reddingscode**” wordt vervangen door “**beschermingsplan**”, en het begrip “**heropbouwcode**” door “**herstelplan**”, conform de Europese netcode Emergency & Restoration en het (ontwerp van) Federaal Technisch Reglement. In art. 6.1.3, de enige plaats in het TRDE waar deze begrippen aan bod komen, worden deze begrippen ook aangepast.

De definities van **laagspanning** en **hoogspanning** worden geschrapt omdat deze, samen met een definitie van middenspanning, sinds 1/1/2018 opgenomen zijn in het Energiedecreet (artikel 1.1.3):

66° /1 hoogspanning: een nominaal spanningsniveau van 30 kilovolt of hoger;

77° /1 laagspanning: een nominaal spanningsniveau van 1000 volt of lager;

86° /1 middenspanning: een nominaal spanningsniveau van meer dan 1000 volt en lager dan 30 kilovolt;

De aangepaste definitie van het begrip ‘hoogspanning’ (was voorheen “spanningsniveau boven 1000 V”), en de introductie van het begrip ‘middenspanning’, zorgen voor enkele bijkomende wijzigingen in een aantal artikels.

De definitie van het begrip ‘**injectie**’ wordt aangevuld met de woorden gesloten distributienet omdat ook het inbrengen van elektriciteit op een gesloten distributienet ‘injectie’ betreft.

De definitie van **meetinrichting** is aangepast, meer bepaald betreffende het begrip ‘software’, dat initieel alleen in het begrip ‘meetuitrusting’ vervat was maar dat ook in een meetinrichting gebruikt wordt. Verderop bij de artikelsgewijze bespreking van de Meetcode is er een verduidelijking opgenomen betreft het gebruik van de begrippen meetinrichting en meetuitrusting.

In de definities ‘**opnamemaand**’ en ‘**periodieke meteropnameperiode**’ wordt het begrip “elektriciteitsdistributienetbeheerder” vervangen door “databeheerder” omdat we ervan uitgaan dat het de databeheerder zal zijn die zal bepalen wanneer de jaarlijkse meteropname zal bepalen.

De definitie van **Synergrid** wordt uiteindelijk niet toegevoegd omdat dit begrip niet wordt gebruikt in de technische reglementen.

ex art.I.1.1.2 (TRDE versie 2015)

Deze bepaling wordt geschrapt omdat de inhoud van deze bepaling opgenomen is in het Energiedecreet:

- art. 4.2.1 §3, tweede lid van het Energiedecreet bepaalt dat de technische reglementen pas in werking treden na bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

- krachtens art. 3.1.3, 1°, b) behoort het toezicht en de controle op de naleving van de technische reglementen tot de taken van de VREG.

ARTIKEL 1.2.4

Er werd vooreerst gewerkt aan een nog **betere structuur** van het artikel.

Vervolgens werd het ook **inhoudelijk gewijzigd** als volgt:

a. uitbreiding goedkeuringseis

De documenten die aan de goedkeuring van de VREG onderworpen moeten worden, zijn uitgebreid tot *alle aansluitings- of toegangsvoorwaarden*. Dit omwille van conformiteit met de Derde Energierichtlijnen: op grond van art. 37(6) DER⁴⁷ en 41(6) DGR⁴⁸ moeten niet-tarifaire voorwaarden voor aansluiting op en toegang tot het distributienet door de regulator worden vastgesteld of goedgekeurd, vooraleer zij in werking treden.

Daarom wordt het artikel gewijzigd in die zin dat de voorwaarden voor aansluiting of toegang goedgekeurd moeten worden door de VREG.

Het handelt momenteel, in de praktijk, om het aansluitingsreglement en de modelcontracten voor aansluiting en toegang, aansluitingsvoorwaarden, technische voorschriften m.b.t. aansluiting, enz.

Daarenboven wordt ook bepaald dat deze goedkeuringseis ook geldt voor volgende contracten: het markttoegangscontract, het datatoegangscontract, het contract tussen databeheerder en distributienetbeheerder en de overeenkomst tussen transmissienetbeheerder en distributienetbeheerder, in het kader van de taak van de VREG tot het houden van toezicht op de uitvoering van regels betreffende de taken en verantwoordelijkheden van de marktpartijen, doch met respect voor de contractsvrijheid van de partijen.

b. geen stilzwijgende goedkeuring

De stilzwijgende goedkeuring in geval van uitblijven van beslissing van de VREG binnen de 2 maanden, wordt geschrapt, omdat de conformiteit daarvan met de Derde Energierichtlijnen juridisch twijfelachtig is. Bijgevolg is de termijn van 2 maanden waarbinnen de VREG een beslissing tot goedkeuring moet nemen een termijn van orde.

c. wijzigingsbevoegdheid VREG

Art. 37(10) DER en 41(10) DGR voorzien in de bevoegdheid van de regulator om van de netbeheerder te verlangen dat hij de voorwaarden wijzigt om ervoor te zorgen dat ze evenredig zijn en op niet-discriminerende wijze worden toegepast.

Het artikel wordt dan ook zo aangepast zodat de VREG het initiatiefrecht krijgt om de voorwaarden te (laten) wijzigen in lijn met de Derde Energierichtlijnen.

ARTIKEL 1.3.3

Deze bepaling werd op verschillende punten aangepast. Vooreerst werd het artikel in lijn gebracht met het nieuwe begrippenkader en het ontwerpdecreet digitale meters. Verder werd de verantwoordelijkheid voor het uitwerken van de UMIG bij één partij (de databeheerder) gelegd en wil de VREG de huidige werkwijze aanpassen op het vlak van het overleg met en communicatie naar de betrokken toegangshouders.

⁴⁷ De Derde Elektricitetsrichtlijn: De Richtlijn 2009/72/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot intrekking van Richtlijn 2003/54/EG

⁴⁸ De Derde Aardgasrichtlijn: De Richtlijn 2009/73/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor aardgas en tot intrekking van Richtlijn 2003/55/EG

Wat het overleg betreft, werd ingeschreven dat de databeheerder voor het uitwerken van de UMIG overleg moet plegen via een overlegplatform waar toegangshouders actief in het Vlaamse gewest al dan niet via vertegenwoordiging kunnen deelnemen. Door hier te spreken over “toegangshouders” in plaats van “leveranciers” en te stellen dat deelname al dan niet via vertegenwoordiging kan verlopen, wordt het aantal partijen die kunnen deelnemen aan het overleg potentieel sterk uitgebreid. De VREG beseft dat een groot aantal partijen rond de tafel het overleg kan bemoeilijken, maar is van mening dat betrokken partijen toch de kans moeten krijgen om al dan niet via vertegenwoordiging deel te nemen aan het overleg.

Daarnaast vindt de VREG het belangrijk dat toegangshouders die niet aanwezig zijn op het overleg en ook niet vertegenwoordigd zijn en beheerders van gesloten distributienetten, toch een kanaal hebben om rechtstreeks bepaalde punten aan te kaarten wanneer zij een aanpassing van de UMIG wensen. Er werd daarom een extra paragraaf ingeschreven die het voor dergelijke partijen mogelijk moet maken om een “change request” voor te stellen en uitzonderlijk toch deel te nemen aan het overlegplatform wanneer die vraag wordt behandeld. Er wordt bepaald dat zij “concrete gemotiveerde aanpassingen” kunnen laten agenderen op het overlegplatform via de databeheerder om ervoor te zorgen dat dit kanaal enkel gebruikt wordt om weloverwogen punten aan te kaarten en aanpassingen voor te stellen. Het is immers niet de bedoeling dat toegangshouders bewust niet deelnemen aan het overleg en dan via dit kanaal alsnog allerlei wijzigingen kunnen vragen.

Wat de communicatie betreft, stelt de VREG vast dat marktafspraken omtrent de toepassing van bepaalde processen op vandaag niet transparant ter beschikking worden gesteld van alle betrokken partijen. Dat zorgt er bijvoorbeeld voor dat niet alle partijen de marktprocessen op dezelfde manier toepassen. Om die reden is de VREG voorstander van het publiek maken van alle relevante beslissingen/verslagen en de bijhorende motivatie omtrent de marktprocessen.

Verder werd in de eerste consultatietekst gesteld dat er een overeenkomst moet worden opgesteld tussen de elektriciteitsdistributienetbeheerders (nu databeheerder) en de leveranciers (nu toegangshouders) die de kwaliteitseisen inzake communicatie, vermeld in § 1, bevat en de hiermee verbonden wederzijdse rechten en plichten. De vraag werd gesteld of hiermee verwezen werd naar het toegangscontract (in de toekomst waarschijnlijk markttoegangscontract).

De VREG wilde met deze paragraaf niet enkel naar het markttoegangscontract verwijzen, maar ook naar mogelijke (andere) afspraken tussen marktpartijen op basis van in MIG 6 gemeten KPI's (governance kader 'ex-post monitoring'). Het is aan de marktpartijen om te bepalen of dergelijke afspraken in het markttoegangscontract worden opgenomen of in een aparte overeenkomst.

Ten slotte, werd niet langer opgenomen dat de UMIG ter kennis en commentaar aan de VREG moet worden overgemaakt. De marktpartijen moeten er immers voor zorgen dat de UMIG in lijn is met het wettelijke kader en de documenten moeten naderhand publiek beschikbaar zijn.

ARTIKEL 1.3.4

In de tweede consultatietekst werd de taak om de MIG TPDA uit te werken en te monitoren in deze bepaling bij de databeheerder in plaats van de elektriciteitsdistributienetbeheerder gelegd.

ARTIKEL 1.3.5

Dit artikel werd aangepast aan de gewijzigde context door de introductie van de databeheerder. Beide partijen moeten een overeenkomst sluiten omtrent de onderlinge gegevensuitwisseling.

ARTIKEL 1.4.1

Het ontwerpdecreet digitale meters bepaalt dat er verschillende gegevenslijsten in het TRD moeten worden opgenomen. De tweede consultatietekst werd in die zin aangepast (cf. ook art. 4.1.5 m.b.t. het toegangsregister) en de bijlagen werden toegevoegd.

ARTIKEL 1.5.2

De lijst met voorbeelden van overmacht wordt aangevuld met “bevel van de overheid”, naar analogie met het Federaal Technisch Reglement. Bevel van hogerhand is ook gekend als “Le fait du Prince” Beslissingen van de overheid, zowel de Belgische of de buitenlandse, kunnen een overmachtssituatie uitmaken, nl. als men door een beslissing van de overheid zijn verbintenis niet meer kan uitvoeren, hoewel het misschien materieel mogelijk blijft ze uit te voeren. Men kan hierbij denken aan een geval van schaarste en inwerkingstelling van afschakelplan.

Er is bij een latere herziening nood aan een herwerking en concretere invulling van het begrip ‘noodsituatie’, inclusief het geven van voorbeelden ervan. Een eventuele schrapping van het gemeenschappelijke begrip ‘overmacht’ uit het TRDE kan daarmee gepaard gaan.

Dit aspect wordt op heden evenwel uitgesteld, met het oog op zo groot mogelijke alignering met de begrippen in het Federaal Technisch Reglement, dat thans nog in herzieningstraject is.

4.2.2. Netcode

ARTIKEL 2.2.36

Gezien art. 4.1.14 van het Energiedecreet, dat bepaalt dat er, onder bepaalde voorwaarden, een aansluitingsplicht geldt, is een weigering van aansluiting niet mogelijk in geval van openstaande financiële schulden van de netgebruiker t.a.v. netbeheerder. Ook een weigering van toegang tot het net is maar in limitatief opgesomde gevallen mogelijk (art. 4.1.18 Energiedecreet – zie verder bespreking art. 2.3.10). In die zin is een aansluitingsweigering niet op het niveau van het technisch reglement te bepalen.

Toch is een prikkel om een financiële schuld af te lossen alvorens weer nieuwe te maken (aansluitingsvraag), opportuun. Daarom wordt voorzien in een mogelijkheid tot weigering van de uitvoering van de aansluiting. Dit wordt bepaald in art. 2.2.36.

ARTIKEL 2.2.51, 2.2.52, 2.2.54

Zie bespreking Europese netcodes onder punt 4.1.5.

ARTIKEL 2.2.89

M.b.t. §1 is er een verruiming gegeven aan de mogelijk technische voorschriften om ervoor te zorgen dat nieuwe voorschriften ook onder dit artikel vallen.

ARTIKEL 2.3.10

Wat betreft de mogelijkheid tot beëindiging en opschorting van de toegang tot het net t.a.v. de netgebruiker verwijzen we naar het art. 4.1.18, §2, Energiedecreet en vullen geen weigeringsgronden aan, aangezien dat juridisch onmogelijk is.

De decretale gronden voor ontzeggen (i.e. weigeren, beëindigen en opschorten) van de toegang tot het net voor een netgebruiker zijn:

- 1° het net beschikt niet over voldoende **capaciteit** om het vervoer te verzekeren;

2° de **veilige en betrouwbare werking van het net** komt in het gedrang;

3° de aanvrager van de toegang tot het net voldoet niet of de toegangshouder voldoet niet meer aan de **voorwaarden voor toegang** tot zijn net, vastgelegd in of krachtens de technische reglementen, vermeld in artikel 4.2.1.

We schrapen dus de voorheen in het TRDE opgesomde gronden voor ontzeggen van toegang tot het net:

- a) in geval van een noodsituatie

Noodsituatie, evenals overmacht, is (conform art. 4.1.18 §3 Energiedecreet, dat handelt over de **procedure** bij ontzeggen toegang) een situatie waarin de VREG geen toestemming moet geven voor het beëindigen of opschorten van de toegang. De noodsituatie of de overmacht is dus een **kenmerkend** van 1 van de 3 mogelijke weigeringsgronden, bepaald in §1 van datzelfde decreetsartikel. Blijft echter de nood aan het duiden van de grond voor het beëindigen of opschorten: capaciteitstekort (die leidt tot de noodsituatie), veiligheid/betrouwbaarheid van de werking van het net, dan wel aan de toegangsvoorwaarden niet meer voldaan.

- b) als hij oordeelt dat er een ernstig risico bestaat dat de goede werking van het elektriciteitsdistributienet of de veiligheid van personen of materiaal in het gedrang komt

Deze situatie ressorteert onder de tweede weigeringsgrond bepaald in art. 4.1.18 §2 Energiedecreet. Geen nood om dit te herhalen, wat betreft: risico voor de goede werking van het net. De toevoeging inzake de veiligheid van personen of materiaal moet daaronder ook begrepen worden, gezien dit een (urgente) situatie is waarbij de beëindiging of opschorting van de toegang kan gebeuren zonder voorafgaande toestemming van de VREG.

- c) als het toegangsvermogen op een aanzienlijke wijze overschreden wordt, na overleg met de elektriciteitsdistributienetgebruiker en de toegangshouder op het toegangspunt

Dit ressorteert mogelijks onder de 2de en/of de 3de weigeringsgrond bepaald in art. 4.1.18 §2 Energiedecreet, dus hoeft niet herhaald te worden. Zo bepaalt art. 2.3.1 (toegangsvoorwaarden netgebruiker) dat de aansluiting conform de bepalingen van het technisch reglement en de bepalingen van het aansluitingsreglement of het aansluitingscontract moet zijn. De bepaling en naleving van het toegangsvermogen kan onder die bepalingen van contract of reglement ressorteren.

Hoe dan ook kan het technisch reglement geen weigeringsgrond toevoegen, als deze situatie niet gegrond kan worden in 1 van de decretale weigeringsgronden.

Hetzelfde geldt als motivering voor de schrapping van §3 van art. 2.3.10 (ex. Art. IV.4.5.1 - overschrijding aansluitingsvermogen)

- d) indien het toegangspunt niet langer voldoet aan de bepalingen van artikel 2.3.1. (ex Artikel IV.4.1.1.)

Dit betreft de toegangsvoorwaarden, dus is herhaling van de 3de weigeringsgrond bepaald in art. 4.1.18 §2 Energiedecreet.

Uit die 3de weigeringsgrond bepaald in art. 4.1.18 §2 Energiedecreet volgt bvb. ook dat als een elektriciteitsdistributienetgebruiker niet beschikt over een toegangshouder, er geen evenwichtsverantwoordelijke aangeduid kan worden, en bijgevolg de toegang tot het net beëindigd of opgeschort kan worden. Dit mits naleving van de voorwaarden vermeld in het Energiebesluit als het om een huishoudelijke afnemer gaat (dit volgt uit het Energiebesluit zelf). Trouwens, de registratie van een toegangshouder én een evenwichtsverantwoordelijke is hoe dan ook een voorwaarde voor toegang tot het net, gelet op art. 2.3.1.

Zodra die registratie van 1 van beiden wegvalt, kan de toegang tot het net op grond van art. 4.1.18, 3° ontzegd worden (geweigerd, beëindigd of opgeschort).

De derde weigeringsgrond bepaald in art. 4.1.18 §2 Energiedecreet betreft de toegangsvoorwaarden voor netgebruiker of toegangshouder: als daaraan niet meer voldaan is, kan de toegang beëindigd of opgeschort worden.

Voor alle duidelijkheid wordt in §2 van art. 2.3.10 verwezen naar het artikel waar de toegangsvoorwaarden voor de netgebruiker beschreven staan.

ARTIKEL 2.3.11

De derde weigeringsgrond, bepaald in art. 4.1.18 §2 Energiedecreet, betreffen de *toegangsvoorwaarden voor netgebruiker of toegangshouder*: als daaraan niet meer voldaan is, kan de toegang beëindigd of opgeschort worden.

Voor alle duidelijkheid wordt in §2 verwezen naar het artikel 4.2.2 van het reglement waarin de toegangsvoorwaarden voor de toegangshouder bepaald zijn.

Deze omvatten onder meer (na wijziging van art. 4.2.2) de *“in het toegangcontact gespecificeerde voorwaarden”*. Dit kan dus zijn: het niet-voldoen aan financiële verplichtingen (en onder welke voorwaarden). Dit verklaart dan ook de schrapping van §3 van art. 2.3.11.

ARTIKEL 2.3.21 en 2.3.22

Zie bespreking Flexibiliteit onder punt 4.1.6.

4.2.3. Meetcode

Databeheerder

Het ontwerpdecreet digitale meters definieert de databeheerder als volgt:

“databeheerder: de rechtspersoon die de digitale meter, de analoge meter en de elektronische meter afleest of op afstand uitleest en instaat voor het verzamelen en het verwerken van de gegevens die van dergelijke meters werden af- of uitgelezen”

Het gevolg is dat waar tot op heden de netbeheerder verantwoordelijk was voor het uitlezen van de meetinrichtingen dit nu de databeheerder wordt. Hierdoor zijn een heel aantal artikels van de meetcode aangepast (vervanging “netbeheerder” door “databeheerder”).

Meetinrichting en meetuitrusting

We ontvingen een aantal opmerkingen betreft het verschil tussen de begrippen meetinrichting en meetuitrusting. Ter verduidelijking schetsen we in het kort hoe deze twee begrippen zich verhouden ten opzichte van elkaar.

Elk gemeten toegangspunt is voorzien van ten minste één meetinrichting. Deze meetinrichting wordt geplaatst en beheerd door de netbeheerder en is over het algemeen ook eigendom van de netbeheerder.

In de meetinrichting kunnen onderdelen aanwezig zijn die eigendom zijn van de netgebruiker maar die effectief onderdeel uitmaken van de meetinrichting. Er wordt in dat geval verwezen naar meetuitrustingen die deel uit maken van de meetinrichting maar die eigendom zijn van de netgebruiker. De netbeheerder heeft op dat moment een gebruiksrecht op deze meetuitrustingen (Art. 3.1.5).

Meetuitrustingen kunnen ook toegevoegd worden aan een meetinrichting zonder essentieel onderdeel uitmaken van de meetinrichting. Deze onderdelen zijn dus niet noodzakelijk voor de goede werking maar worden bijvoorbeeld toegevoegd door de netgebruiker om een controlemeting te doen. In dat geval mogen deze bijkomende meetuitrustingen de goede werking van de meetinrichting niet verstoren en de toegankelijkheid van de meetuitrusting die wel essentieel onderdeel is van de meetinrichting niet hinderen (Art. 3.1.7).

Binnen het kader van de meetinrichting wordt het begrip meetuitrusting ook gebruikt om een groep onderdelen te benoemen die instaan voor een bepaalde meting, ondergeschikt aan de meting op het toegangspunt. Het betreft hier opnieuw meetuitrusting die onderdeel uitmaakt van de meetinrichting. Een voorbeeld is meetuitrusting ter bepaling van de groenestroomproductie (de groenestroomteller) of ter bepaling van energiehoeveelheden in het kader van flexibiliteit die een energieoverdracht met zich meebrengt. In deze situatie wordt er gesproken van "meetuitrusting bij decentrale productie installaties" of "meetuitrusting voor de valorisatie van flexibiliteit die een energieoverdracht met zich meebrengt" (Artikels 3.2.8 en 3.2.9). Men zou deze meetuitrustingen ook kunnen definiëren als submeters.

Deze laatste categorie van meetuitrustingen (submeters) worden meestal geplaatst en beheerd door de netbeheerder. Enkel voor meetuitrusting die gebruikt wordt voor de valorisatie van flexibiliteit die een energieoverdracht met zich meebrengt is het mogelijk dat deze geleverd, geplaatst en beheerd wordt door een derde partij (Artikel 3.2.9 §2).

ARTIKEL 3.1.18

M.b.t. tot §3: De nieuwe bepaling betreffende de verplichte periodieke controle van grootverbruiksmetingsinrichtingen blijft behouden maar de uitwerking van een beleid hierover wordt overgelaten aan de netbeheerders en moet ter goedkeuring voorgelegd te worden aan de VREG.

Een verplichte periodieke controle van grootverbruiksmeters is in Europa algemeen in voege en het is een lacune in de Belgische wetgeving dat meters van industriële verbruikers niet onderworpen zijn aan controle.

Momenteel hanteren de netbeheerders al een intern beleid voor periodieke controle van grootverbruiksmetingsinrichtingen. In dit huidige beleid streeft men naar een technisch-economisch optimale termijn, momenteel tussen 5 en 10 jaar, op basis van een aantal parameters van de meetinrichting zoals de grootte van het contractuele vermogen, complexiteit van de meetopstelling, decentrale productie of niet.

Het is dit huidige interne beleid wat in het kader van Fluvius geharmoniseerd dient te worden dat als basis gebruikt kan worden.

Om de netbeheerders voldoende tijd te geven om dit beleid uit te werken en te implementeren zal dit artikel via een overgangsbepaling (titel VIII – slotbepalingen) in werking treden.

In de consultatiereacties werd er regelmatig gevraagd naar een kosten-batenanalyse van deze maatregel. De VREG is van mening dat met de voorgestelde manier van implementatie de bijkomende kosten beperkt zullen zijn omdat het gaat over een harmonisering en formalisering van een bestaande praktijk.

ARTIKEL 3.2.6

Deze bepaling betreft een verplichte redundante meting voor nieuwe of substantieel gemoderniseerde aansluitingen $\geq 1\text{MVA}$.

Dit artikel is niet weerhouden na de consultatie wegens onvoldoende draagvlak bij de verschillende stakeholders (leveranciers, netgebruikers en netbeheerders). De extra kosten voor een dubbele meting (extra kast en teller, bijkomende periodieke captatie en validatie kost) en enkele praktische bezwaren zoals onvoldoende ruimte in bestaande cellen wegen niet op tegen de problematiek van het gebruik van schattingen (op basis van historische data) bij een meterdefect.

ARTIKEL 3.2.8

M.b.t §2: In de consultatietekst werd artikel 3.2.8 §2 geschrapt.

Via deze bepaling hebben netgebruikers met een decentrale productie-installatie met een maximaal AC-vermogen van 10 kVA recht op een meetinstallatie die **technisch in staat is** om elektrische productie die geïnjecteerd wordt op het elektriciteitsdistributienet, in rekening te brengen met de afname. Deze bepaling richtte zich specifiek tot de afnemers met een klassieke Ferrarimeter met teruglooprem die een decentrale productie installatie installeren. Dergelijke meters laten immers technisch niet toe om de geïnjecteerde productie in rekening te brengen van de afname en bijgevolg hadden deze netgebruikers een nadeel ten opzichte van netgebruikers met een Ferrarimeter zonder teruglooprem. In de praktijk werd de meter met teruglooprem vervangen door een analoge meter zonder teruglooprem. Deze bepaling is ingevoerd om de beperkte groep van netgebruikers (zij met een meter met teruglooprem) dezelfde mogelijkheden te bieden als de meerderheid van netgebruikers (zij met een meter zonder teruglooprem) en diende bijgevolg om een ongelijkheid weg te werken. De VREG benadrukt nogmaals dat deze bepaling geenszins een recht op de voordelen voor prosumenten op vandaag verbonden aan deze technische compensatie inhoudt. Deze voordelen zijn slechts gevolgen van de technische realiteit van een meter die technisch terugdraait op momenten van injectie in het distributienet.

Het Ontwerpdecreet digitale meters en het ontwerp van Uitvoeringsbesluit digitale meters bepalen dat er in geval van aanmelding van nieuwe decentrale productie-installatie met een maximaal AC-vermogen van 10 kVA ten laatste vanaf 1 juni 2019 binnen de maand na de aanmelding van de installatie een digitale meter moet worden geplaatst. Daarenboven worden er vanaf 1 januari 2019 ook geen analoge meters meer geplaatst. Er is bijgevolg geen nood meer aan een bepaling specifiek voor klassieke meters met een teruglooprem die de hierboven beschreven technische mogelijkheid borgt. Na het in voege treden van dit nieuwe technisch reglement zullen nieuwe prosumenten immers,

ongeacht ze een meter met teruglooprem hebben, een digitale meter krijgen. Deze digitale meter heeft in combinatie met de dataverwerking door de databeheerder de technische mogelijkheid om injectie en afname met elkaar in rekening te brengen.

M.b.t §3: De bepaling over flexibiliteit is geschrapt omdat deze onder artikel 3.2.9 valt.

ARTIKEL 3.2.9

M.b.t. §2: De mogelijkheid dat een 3de partij kan voorzien in de meetuitrusting voor valorisatie van de flexibiliteit die een energieoverdracht met zich meebrengt.

Dit artikel is aangepast zodat de technische voorschriften, op te stellen door de netbeheerders, betreft het plaatsen, onderhouden en uitlezen van deze meters, nu door de VREG dienen goedgekeurd te worden en niet enkel ter kennis en commentaar voorgelegd worden.

De VREG is van mening dat meetinfrastructuur voor flexibiliteitsproducten die een energieoverdracht met zich meebrengen wel degelijk gereguleerd moet worden. Meetgegevens die voor gereguleerde processen gebruikt worden moeten immers gevalideerd kunnen worden door de databeheerder.

Om de kostprijs voor deze meetinfrastructuur zo beperkt mogelijk te houden is de VREG van mening dat het mogelijk moet zijn voor derden (dus niet enkel de netbeheerders) om meetoplossingen aan te bieden die dit faciliteren.

Het doel is dat een derde partij een eigen meteroplossing kan voorzien en uitbaten. Het moet ook mogelijk zijn voor de databeheerder om op een veilige en betrouwbare manier meetgegevens te verkrijgen uit deze meteroplossing.

De VREG ziet twee mogelijke scenario's, nl. meters van een 3de partij die lokaal gekoppeld worden aan een uitleesmechanisme van de databeheerder (datalogger, digitale meter) of koppeling op het niveau van de centrale dataverwerking van de databeheerder. Voor beide scenario's dienen oplossingen uitgewerkt te worden in de vermelde technische voorschriften.

Om de netbeheerders voldoende tijd te geven om deze technische voorschriften uit te werken en te implementeren, zal dit artikel via een overgangsbepaling (titel VIII – slotbepalingen) in werking treden.

ARTIKEL 3.3.3

Paragraaf §9 wordt geschrapt omdat deze bepaling ook opgenomen is onder Art. 11 van het ontwerp Uitvoeringsbesluit digitale meters.

4.2.4. Marktcode

ARTIKEL 4.1.1 en 4.1.2 (en ARTIKEL 8.2.2 en 8.2.3)

Deze artikelen vervangen de huidige bepalingen in het TRDE waarin de toekenning van toegangspunten wordt vastgelegd. Deze bepalingen werden in de eerste ontwerptekst aangepast aan het MIG 6 datamodel (HP/SDP → toegangspunt/allocatiepunt: cf. Sectie 4.1.3). Hierbij werd in de formulering rekening gehouden met tijdelijke IT-technische beperkingen die de toekenning van aparte allocatiepunten i.p.v. aparte toegangspunten in bepaalde gevallen voorlopig onmogelijk maken.

In de consultatie werd door verschillende partijen de vraag gesteld om het in de eerste ontwerptekst opgenomen maximum van 2 allocatiepunten per toegangspunt – zijnde één voor afname en één voor

injectie – te verruimen naar *meerdere allocatiepunten voor afname én meerdere allocatiepunten voor injectie*.

De VREG gaat akkoord dat dit in de toekomst mogelijk moet zijn. Omwille van het feit dat dit geen deel uitmaakt van de huidige MIG 6-scope, en de implementatie daarom realistisch gezien slechts kan aanvatten ná go live MIG 6, opteert de VREG er echter voor deze verplichting momenteel nog niet op te nemen met een specifieke termijn van inwerkintreding in het TRDE. De VREG heeft wel de intentie om art. 4.1.2 in die zin te wijzigen bij toekomstige herzieningen van het TRDE.

Gelet op de omzetting van de Europese richtlijn CPT 2014/94/EU, meer bepaald art. 4 lid 8 en art. 12, bevat de voorliggende ontwerp tekst wél een bepaling die de creatie van een apart allocatiepunt voor de afname via een oplaadpunt of een publieke laadinfrastructuur met oplaadpunten oplegt (4.1.2, § 3). Gegeven de huidige, beperkte MIG 6-scope (cf. supra) wordt echter via een overgangsbepaling toegestaan dat de vrije leverancierskeuze voor een oplaadpunt of laadinfrastructuur tijdelijk – meer bepaald tot 1 april 2021 – op andere wijze wordt gefaciliteerd, i.e. door de creatie van een apart toegangspunt (EAN) (art. 8.2.3).

Wat betreft de vraag van verschillende partijen om in de tekst duidelijk te maken dat ook *meerdere aansluitingen op één toegangspunt* mogelijk zijn, besluit de VREG dat dit een uitzonderingssituatie op trans-HS/trans-LS (meerdere aansluitkabels) betreft. Gegeven de ruime definitie van 'aansluiting' in art. 1.1.2. kan het geheel van aansluitkabels in deze situatie echter als 1 aansluiting worden beschouwd. De VREG ziet bijgevolg geen noodzaak om dit verder te specificeren in het TRDE.

Omwille van duidelijkheid voegen we hieronder de volledige motivatie voor de betreffende artikelen toe (deels herhaling van de vorige consultatie):

ARTIKEL 4.1.1.

M.b.t. §1 t/m §3: deels een vervanging van ex art. IV.2.1.4, §1 én ex art. IV.2.1.5 én ex art. IV.2.1.6 gegeven de nieuwe realiteit van toegangspunt en daaraan gekoppelde dienstverleningspunten (allocatiepunten).

M.b.t. §1: Gelet op het verbod op privé distributienetten (cf. art. 4.7.1 van het Energiedecreet) moet niet alleen elke wooneenheid, maar ook elke bedrijfseenheid een eigen toegang tot het net hebben. Noteer dat het Energiedecreet 2 uitzonderingen voorziet op dit verbod op privé distributienetten: (a) situaties waarbij de elektriciteitsdistributie kadert in een breder dienstverleningspakket (e.g. verhuur studentenkamers) en (b) oplaadpunten voor voertuigen.

M.b.t. §2: Voor het gemeenschappelijk vastleggen van afwijkingen doelen we op Synergrid - code C1/107.

ARTIKEL 4.1.2

M.b.t. §1: deels een vervanging van ex art. IV.2.1.4, §1 én ex art. IV.2.1.5 gegeven de nieuwe realiteit van toegangspunt en daaraan gekoppelde dienstverleningspunten (allocatiepunten).

M.b.t. §2:

- Deels een vervanging van ex art. IV.2.1.4, §1 én ex art. IV.2.1.6 gegeven de nieuwe realiteit van toegangspunt en daaraan gekoppelde dienstverleningspunten (allocatiepunten).

- Bepaling gerelateerd aan de nieuwe diensten voor lokale productie in MIG 6: wanneer de netgebruiker een contract afsluit met 2 verschillende toegangshouders voor respectievelijk zijn afname/verbruik en injectie/productie, zullen 2 aparte allocatiepunten worden aangemaakt. Dit artikel is van toepassing voor alle productie-installaties (> en < 10 kVA) en treedt in werking op 1 april 2020, bij go live MIG 6 (art. 8.1.1).
- Noteer dat voor productie-installaties >10 kVA echter ook nog tot 1 januari 2021 de praktijk beschreven in art. 8.2.2 is toegelaten. Deze overgangsbepaling is van toepassing op alle bestaande situaties > 10 kVA op datum go live MIG 6 én nieuwe productie-installaties > 10 kVA waarbij de netgebruiker zijn afname/verbruik en injectie/productie bij aparte partijen wil contracteren, omdat de databeheerder de migratie van AMR's (= van 2 EAN's/HP's naar 1 EAN/HP) naar de nieuwe back-end pas voorziet ná go live MIG 6.

Noot: De *niet-verplichting voor installaties > 10 kVA waarbij een vermoeden is van niet- of verwaarloosbare kleine injectie of voor bestaande situaties van voor november 2003* werd in de nieuwe ontwerptekst verwijderd. De gerelateerde bepaling in het huidig TRDE verwijst naar installaties (a) met een terugwatt relais of (b) waarbij de productie quasi gelijk is aan de injectie (bv. windmolens, vroegere WKK's) omdat het eigen verbruik zeer beperkt is, en werd destijds opgenomen omdat een aparte meting van injectie hier een nodeloze kost zou zijn en het niet eenvoudig bleek in dergelijke gevallen een toegangshouder voor het apart injectiepunt te vinden. De VREG gaat akkoord dat deze bepaling overbodig is gegeven de nieuwe context van toegangspunt/allocatiepunt(en) en wat al opgenomen is in art. 4.1.2, §2. Het lijkt de VREG meest logisch dat in bovenstaande gevallen, conform de huidige situatie, het verschil tussen afname en (verwaarloosbare) injectie aan de marktpartijen wordt overgemaakt.

M.b.t. §3:

- Cf. supra: mogelijkheid tot creatie van een apart allocatiepunt voor de afname via een oplaadpunt of een publieke laadinfrastructuur met oplaadpunten.
- Tot 1 april 2021 is echter ook nog de praktijk beschreven in art. 8.2.3 toegelaten (creatie van een apart toegangspunt).

ARTIKEL 4.1.5 (en ARTIKEL 4.3.37/1)

Zoals bepaald in het Decreet digitale meters, moet het TRD de lijst bevatten van gegevens, waaronder ook persoonsgegevens, die in het toegangsregister worden opgenomen. Deze lijst maakt het voorwerp uit van art. 4.1.5.

Net als in de vorige consultatie categoriseren we de verschillende gegevens – voor redenen van duidelijkheid – al naargelang ze betrekking hebben op de aansluiting, het toegangspunt dan wel het allocatiepunt. Omwille van de komst van de databeheerder en de aan hem toegewezen taak om het toegangsregister te beheren, wordt in voorliggende ontwerptekst aanvullend geëxpliciteerd welke van deze gegevens door de distributienetbeheerder aangeleverd moeten worden (in de huidige TRD versie wordt enkel expliciet bepaald welke gegevens aangeleverd worden door de toegangshouders).

Voor de aanpassingen aan art. 4.1.5. n.a.v. reacties in de consultatie: cf. Excel.

Hiernaast werden volgende aanpassingen t.o.v. de 1ste ontwerptekst doorgevoerd, n.a.v. in de nieuwe ontwerptekst gewijzigde terminologie én in afstemming met de nieuwe versie van de gegevenslijsten opgenomen in annex van het TRD:

- Vervanging 'lokale productie' door 'decentrale productie' (cf. supra) en 'gebruiksperiode' door 'tariefperiode' (cf. infra);
- Toevoeging van 'het elektriciteitsdistributienet waarmee de aansluiting verbonden is' (omwille van de opsplitsing databeheerder versus DNB);
- De 'technische meetconfiguratie van de meter' werd geschrapt, wegens geen deel van het toegangsregister maar enkel uitgewisseld tussen DNB en databeheerder;
- Aparte classificatie van 'voor toegangspunten met jaarlijkse meteropname: de opnamemaand' i.p.v. onder 'de meetinrichting op het toegangspunt' omwille van de opsplitsing in taken tussen DNB (plaatsing, beheer, onderhoud, etc. van de meters) en databeheerder (af- en uitlezen van de meters);
- Uitbreiding van 'de gekozen dienst (op het toegangspunt) uit de dienstencatalogus' naar alle beschikbare diensten, én toevoeging van 'alsook de hieruit volgende wijze waarop de meetgegevens gecombineerd worden op het allocatiepunt' om een onderscheid te maken tussen dienst versus dienstcomponenten waaruit de dienst is samengesteld;
- Toevoeging van 'de startdatum van het verkrijgen van markttoegang door de huidige toegangshouder op het allocatiepunt' omdat ook dit gegeven bijgehouden wordt in het toegangsregister, zodat de databeheerder op elk moment een actieve toegangshouder kan toewijzen aan een getimesliced volume;
- Afbakening van de in het toegangsregister opgenomen meetgegevens tot: het validatieniveau van meetgegevens voor facturatie/verbruiks informatie, de meest recente meterstanden/verbruiken voor facturatie/verbruiks informatie en historische verbruiken.

Tot slot werden §2, maar ook §3 en §4 uit de eerste ontwerp tekst (die verwijzen naar het MIG 4 proces 'Snapshot masterdata') geschrapt in art. 4.1.5. De bepalingen werden, mits enkele aanpassingen, overgenomen in het nieuwe art. 4.3.37/1 aangaande de allocatie.

ARTIKEL 4.1.6.

Dit artikel uit de vorige consultatieversie werd verplaatst van de Marktcode naar de Datacode (art. 5.4.2.) omdat het bepalingen bevat aangaande gegevensuitwisselingen tussen de elektriciteitsdistributienetgebruiker en de databeheerder.

ARTIKEL 4.2.1. t/m 4.2.11.

Zoals uiteengezet in Sectie 4.1.3. zal de toegangshouder – door de opsplitsing van taken tussen distributienetbeheerder en databeheerder – enerzijds toegang tot het net aanvragen bij de distributienetbeheerder en anderzijds markttoegang bij de databeheerder. De toegangshouder heeft 'toegang' tot beide partijen nodig om zijn activiteiten uit te kunnen oefenen. De toegangshouder moet bijgevolg voldoen aan de toegangsvoorwaarden van beide partijen en moet met elke partij een apart contract – respectievelijk 'toegangscontract' en 'markttoegangscontract' genaamd – ondertekenen.

De bepalingen opgenomen in Hfdst. 2 – Afdeling 1 betreffen de toegang tot het net en de relatie tussen toegangshouder en distributienetbeheerder. De bepalingen opgenomen in Hfdst. 2 – Afdeling 2 betreffen de markttoegang en de relatie tussen toegangshouder en databeheerder; deze nieuwe bepalingen werden opgesteld naar analogie met de bepalingen in Afdeling 1.

De relatie tussen de markttoegang door de toegangshouder en de toegang tot het net door de toegangshouder werd als volgt in rekening gebracht:

- Voor het *verkrijgen* van toegang:

- In art. 4.2.2. aangaande de toegangsvoorwaarden tot de DNB werd een voorwaarde toegevoegd, zijnde het voldoen aan de markttoegangsvoorwaarden van de databeheerder. De toegang tot het net, na ondertekening van het toegangscontract, kan bijgevolg pas verkregen worden nadat de toegangshouder voldoet aan de markttoegangsvoorwaarden, incl. de ondertekening van een markttoegangscontract (conform art. 4.2.11/2).
- Het onderzoek van de toegangsaanvraag door de DNB kan wel al starten voordat de aanvrager een ondertekend markttoegangscontract kan voorleggen (art. 4.2.8, §3). Op deze manier kan het onderzoek van de toegangsaanvraag door de DNB het onderzoek van de markttoegangsaanvraag door de databeheerder gelijklopend plaatsvinden en hoeft de totale aanvraagtijd niet op te lopen.
- De toegang tot het net bij een bepaalde DNB en de markttoegang op de allocatiepunten in het netgebied van deze DNB moeten op hetzelfde moment ingaan (conform art. 4.2.11/6, §2). In art. 4.2.8, §5 werd daarom toegevoegd dat de DNB de databeheerder op de hoogte moet stellen van de effectieve ingangsdatum van de toegang tot zijn net voor de betreffende toegangshouder.
- Voor het *beëindigen* van toegang:
 - De gehele beëindiging van de markttoegang – o.w.v. het niet langer voldoen aan de markttoegangsvoorwaarden (art. 4.2.11/10, §1) – leidt tot een onmiddellijke beëindiging van de nettoegang voor alle netgebieden (volgend uit art. 4.2.2);
 - De beëindiging van de toegang tot het net voor een bepaalde DNB leidt tot een onmiddellijke beëindiging van de markttoegang op alle allocatiepunten in dat netgebied (4.2.11/10, §2).

Hiernaast werd de forfaitaire schadeloosstelling voor meetgegevens verplaatst van art. 4.2.10 aangaande de inhoud van het toegangscontract naar art. 4.2.11/7 aangaande de inhoud van het markttoegangscontract. In art. 4.2.10 werd wel een forfaitaire schadeloosstelling voor stroomonderbrekingen toegevoegd.

Tot slot werd een nieuw artikel 4.2.2/2 toegevoegd ter verduidelijking dat een toegangshouder blijvend aan de toegangsvoorwaarden moet voldoen, alsook tijdig een aangepast of nieuw toegangscontract moet ondertekenen, om zijn toegang tot het net te behouden (cf. Sectie 4.1.4 voor een gedetailleerde toelichting m.b.t. de toegangsvoorwaarden en de redenen tot beëindiging/opschorting van de toegang).

ARTIKEL 4.2.13 en 4.2.14

Gevolg gevend aan de opmerkingen van verschillende partijen in de consultatie en conform het Uitvoeringsbesluit digitale meters werden de volgende aanpassingen doorgevoerd aan deze nieuwe – in de 1ste consultatie voorgestelde – artikelen:

Tekstuele wijzigingen

- ‘Toegangspuntconfiguratie’ werd vervangen door ‘allocatiepuntconfiguratie’: in lijn met de aangepaste terminologie inzake toegang (cf. supra);
- De standaard allocatiepuntconfiguratie hoort bij een groot-/kleinverbruiks**meetinrichting** eerder dan bij een groot-/kleinverbruiksmeting;
- In art. 4.2.13 werd de formulering ‘een meting bij een elektriciteitsdistributienetgebruiker met een totale lokale productie groter dan 10 kVA’ vervangen door ‘een aansluiting met een totale decentrale productie groter dan 10 kVA’: de standaard allocatiepuntconfiguratie is gerelateerd aan een bepaald type aansluiting eerder dan aan een bepaald type netgebruiker; ‘lokale productie’

wordt vervangen door 'decentrale productie' ten einde één uniform begrip te hanteren doorheen het TRD.

Inhoudelijke wijzigingen

- M.b.t. de parameter opnamefrequentie voor verbruiks informatie:
 - In art. 4.2.13 wordt verduidelijkt dat, gegeven dat de opnamefrequentie voor verbruiks informatie gelijk is aan deze voor facturatie, het in beide gevallen dezelfde meterstanden betreft en dit bijgevolg geen 2 aparte gegevensstromen naar de toegangshouder impliceert.
 - In art. 4.2.14 wordt een onderscheid gemaakt al naargelang het een toegangspunt met een op afstand uitleesbare vs. niet op afstand uitleesbare kleinverbruiksmeterinrichting betreft. Voor niet op afstand uitleesbare meterinrichtingen wordt de opnamefrequentie voor verbruiks informatie aangepast van halfjaarlijks naar jaarlijks maar wordt hierbij, conform art. 3.2.18 van het Energiebesluit, gewezen op de mogelijkheid voor de netgebruiker om zelf tussentijdse meterstanden (2 tot 4x/jaar) door te geven. Voor op afstand uitleesbare meterinrichtingen wordt, conform het ontwerp van het Uitvoeringsbesluit digitale meters, de opnamefrequentie standaard op maandelijks ingesteld.
- M.b.t. de parameter *meetregime*:
 - In art. 4.2.14 wordt nu een onderscheid gemaakt al naargelang het een toegangspunt met een op afstand uitleesbare vs. niet op afstand uitleesbare kleinverbruiksmeterinrichting betreft. Voor niet op afstand uitleesbare meterinrichtingen blijft het meetregime – zoals vandaag het geval is – jaarlijks; voor op afstand uitleesbare meterinrichtingen veronderstellen we, gezien de verplichte maandelijks uitlezing in het kader van verbruiks informatie (cf. supra), standaard een maandelijks registratie van de meterstand voor doeleinden van markt- of datatoegang.
 - Noot: In het TRD is de toepassing van het begrip 'meetregime' bewust ruimer dan enkel op digitale meters, i.t.t. de engere invulling in de MIG 6 documentatie.
- M.b.t. de parameter *tariefperiode*:
 - Noot: Het begrip en de definitie van het in de vorige consultatie voorgestelde 'gebruiksperiode' werd aangepast en naar het ontwerp van het Uitvoeringsbesluit digitale meters getild. 'Gebruiksperiode' werd hierbij vervangen door 'tariefperiode' en de bijhorende definitie werd t.o.v. de vorige consultatie vernauwd tot enkel nettarieven (dus geen tijdsafhankelijke energieprijzen omvattend zoals het begrip Time-of-Use in de MIG 6 documentatie).
 - In art. 4.2.13 en 4.2.14 wordt niet langer gespecificeerd dat het respectievelijk om een vermogenspiekmeting met kwartiervermogen en meting dag/nacht gaat maar wordt algemener verwezen naar de VREG tariefmethodologie.

Tot slot wordt in art. 4.2.13 verduidelijkt dat in geval voor bestaande situaties wordt afgeweken van de standaard allocatiepuntconfiguratie, de toegangshouder op het betreffende allocatiepunt hiervan op de hoogte moet gebracht worden.

ARTIKEL 4.3.5

N.a.v. de opmerkingen van verschillende partijen in de consultatie over de artikelen met betrekking tot het verhuisproces, werden een aantal zaken verduidelijkt en aangepast.

Zo werd art. 4.3.5., §1 herschreven en werd toegevoegd dat, naast de wisseldatum, ook steeds de wisselmeterstanden moeten worden doorgegeven aan de toegangshouder, onafhankelijk of de afnemer over een digitale meter beschikt of niet. Het kan immers gebeuren dat de uitlezing van een digitale meter niet heeft plaatsgevonden, maar de afnemer kan dit niet weten. In de praktijk zal hij dus steeds wisseldatum en -meterstand moeten doorgeven met dien verstande dat, wanneer de uitlezing heeft plaatsgevonden, de uitgelezen wisselmeterstand primeert.

Verder werd sterker beklemtoond dat zowel de wisselmeterstand(en) als de wisseldatum bij voorkeur op tegenstelbare wijze tussen partijen vastgelegd moeten zijn én dat dit bij voorkeur gebeurt via een door beide partijen ondertekend energieovernamedocument. In afwezigheid van een netgebruiker moet dit document ondertekend worden door de eigenaar. De gevolgen voor de inhuizende netgebruiker van ontbrekende op tegenstelbare wijze vastgelegde meterstand(en) en wisseldatum werden verduidelijkt in §3 van dit artikel.

In de reacties op de consultatie werd gesuggereerd om in §2 toe te voegen dat de databeheerder ook mag overgaan tot een schatting wanneer de gegevens tussen de nieuwe en oude bewoner verschillen. Deze toevoeging lijkt de VREG echter overbodig. Stel dat de inhuizende netgebruiker de verhuis initieert; er heeft geen uitlezing op afstand plaatsgevonden (bv. geen digitale meter) en er zijn geen wisseldatum en -meterstand(en) op tegensprekelijke wijze vastgelegd (geen EOD), maar de inhuizende netgebruiker meldt zijn wisseldatum en -meterstand(en) wel aan zijn toegangshouder. In dat geval zal de toegangshouder van de uithuizende netgebruiker op basis van die gegevens de eindmeterstand en het verbruik van de uithuizende netgebruiker ontvangen en kan de uithuizende netgebruiker dit enkel betwisten op basis van een op tegensprekelijke wijze vastgelegde wisseldatum en/of wisselmeterstand(en). In geval van een digitale meter is er enkel een op tegenstelbare wijze vastgelegde wisseldatum nodig om de wisselmeterstand te kunnen betwisten. De meterstand kan immers uitgelezen worden. In geval van een klassieke meter kan een wisselmeterstand enkel worden betwist indien de wisseldatum én de -meterstand op tegenstelbare wijze zijn vastgelegd. Wanneer de meterstanden verschillen, hoeft de databeheerder dus niet over te gaan tot een schatting wanneer de gegevens tussen de nieuwe en de oude bewoner verschillen. Het artikel (§2 en §3 en de nieuwe §4) werd in die zin verduidelijkt.

ARTIKEL 4.3.6

Ook dit artikel werd verduidelijkt naar aanleiding van de reacties in de consultatie. Net zoals in art. 4.3.5. werd gespecificeerd dat de melding aan de toegangshouder bij voorkeur gebeurt via een document waarbij de wisselmeterstand(en) en de -datum op tegenstelbare wijze worden vastgesteld. Dit gebeurt bij voorkeur via het energieovernamedocument, maar hoeft volgens de VREG niet te worden beperkt tot dit document.

Er werd verder beklemtoond dat, wanneer de uithuizende netgebruiker nalaat één of meerdere van de gevraagde gegevens mee te delen en/of een wisselmeterstand en wisseldatum meedeelt die niet op een tegenstelbare wijze zijn vastgelegd, de toegangshouder toch de verhuis aan de databeheerder moet melden conform §3. Een gebrek aan die gegevens mag m.a.w. niet blokkerend werken.

Daarnaast werd de paragraaf met betrekking tot het bepalen van de wisselmeterstanden (§4) naar analogie met art. 4.3.5. herschreven. Hierbij werd ook rechtgezet dat, wanneer de databeheerder een schatting zou uitvoeren, dit een betwistbare schatting is. De inhuizende afnemer kan deze schatting bijvoorbeeld betwisten als hij beschikt over wisselmeterstand(en) en een -datum die op tegenstelbare wijze zijn vastgelegd.

Verder werd een nieuwe paragraaf ingevoegd (§5) om te verduidelijken dat in geval van een verhuis geïnitieerd door de uithuzende netgebruiker en een niet gemelde verhuis, de daaropvolgende verwerking van de verhuis van de inhuizende netgebruiker op dat allocatiepunt automatisch gebaseerd zal zijn op de datum en de meterstanden van de uithuzende netgebruiker.

Ten slotte werd, net zoals in art. 4.3.5., ook hier bepaald dat de toegangshouder van de inhuizende netgebruiker de gevalideerde meterstanden en wisseldatum die hij ontvangt van de databeheerder moet overmaken aan de inhuizende netgebruiker en de overeenstemming met de gegevens ontvangen van de inhuizende netgebruiker moet controleren (§6). Er werd ook verduidelijkt in welke gevallen hij desgevallend een rectificatiebericht kan sturen (§7).

ARTIKEL 4.1.7

Omwille van de opsplitsing in taken tussen DNB en databeheerder, werd aan §1 toegevoegd dat de databeheerder de DNB in zijn rol van sociale leverancier op de hoogte brengt in geval een beëindiging van een afnamecontract ten gevolge van wanbetaling wordt gemeld.

ARTIKEL 4.3.13/1

Dit nieuwe artikel voorziet in een procedure voor evenwichtsverantwoordelijken om zich te ontdoen van hun verantwoordelijkheden ten aanzien van een toegangshouder. Naar aanleiding van opmerkingen in de consultatie stelden we vast dat deze situatie een oplossing vereiste. Deze oplossing voorziet in een melding, die de markt moet toelaten zich voor te bereiden op een mogelijk einde van de toegang en om een dialoog mogelijk te maken.

ARTIKEL 4.3.14

§4 werd aangepast omwille van de opsplitsing in taken tussen DNB en databeheerder. De technische meetconfiguratie wordt bepaald door de DNB en moet door hem overgemaakt worden aan de databeheerder, maar hoeft niet opgeslagen te worden in het toegangsregister.

ARTIKEL 4.3.22

§1 van dit artikel werd ingekort. Er wordt in deze bepaling niet langer gespecificeerd welk type berekend gebruiksprofiel van toepassing is in geval van de tariefperioden exclusief nacht vs. enkel dag vs. dag/nacht omdat we de vermelding van de mogelijke tariefperioden – die worden bepaald in de VREG tariefmethodologie – willen vermijden in het TRD.

Dit aspect vormt ons inziens echter een onderdeel van de methodiek van de allocatie, waarvan de VREG de gedetailleerde beschrijving vastlegt conform art. 4.3.37.

ARTIKEL 4.3.40

Omwille van de opsplitsing in taken tussen DNB en databeheerder, zal de regeling van forfaitaire schadeloosstelling niet langer in het toegangscontract, maar in het markttoegangscontract opgenomen moeten worden.

ARTIKEL 4.3.55

In dit artikel werd ‘tariefwissel’ toegevoegd als één van de redenen die tot facturatie leiden. Bij de huidige analoge meter wordt een tariefwissel in de meeste gevallen uitgevoerd door middel van een vervanging van de meter, die – volgens de huidige formulering van het artikel (V.3.9.9) – het opstellen van een factuur tot gevolg heeft. Bij de digitale meter zal een tariefwissel enkel softwarematig worden doorgevoerd in de systemen van de databeheerder. Er is echter op dat moment ook een afrekening nodig.

Hiernaast werd in het artikel verduidelijkt dat facturatie n.a.v. een metervervanging slechts van toepassing is ‘behoudens de uitzonderingen voorzien in het Energiebesluit’. Hiermee verwijzen we naar de passage in het ontwerp van het Uitvoeringsbesluit digitale meters waarin wordt gesteld dat, bij de vervanging van een analoge meter met terugdraaiende teller door een digitale meter bij prosumenten, het verschil in meterstand ten opzichte van de laatste afrekeningsfactuur ten gevolge van de compensatie verbonden aan de terugdraaiende teller wordt meegenomen naar de eerstvolgende afrekeningsfactuur.

ARTIKEL 4.3.56/1

Dit artikel was in de 1ste ontwerptekst opgenomen in de Datacode maar werd verplaatst naar de Marktcode, omdat het verstrekken van verbruiksgegevens in sterke mate gerelateerd is aan de toegangshouder en de markttoegang.

4.2.5. Datacode

De wijzigingen aan deze code werden algemeen besproken in hoofdstuk 4.1.

4.2.6. Samenwerkingscode

Er werd toegevoegd dat alle aspecten van contracten of procedures die tussen TNB en DNB gemaakt worden “in uitvoering van dit reglement”, ter goedkeuring moeten worden voorgelegd worden aan de VREG. Hetzelfde geldt bij elke significante wijziging.

Verder werden er geen ingrijpende wijzigingen aan deze code voorgesteld.

4.2.7. Code voor gesloten distributienetten

De ontwerptekst van de code GDN die voorlag tijdens de eerste consultatie (COS-2017-02) ging uit van het maximaal aanpassen van deze code aan de introductie van MIG6. Uit de reacties op deze consultatie bleek echter dat dit niet strookt met de eigenheid, namelijk het deels private karakter van het gesloten distributienet. Bepaalde aanpassingen werden daarom opnieuw geschrapt. We gaan maximaal uit van het behoud van de vrijheid van het organiseren van het gesloten distributienet, en beogen dan ook enkel het hoogstnoodzakelijke te reglementeren. Indien de huidige consultatieversie op bepaalde punten niet overeenkomt met de realiteit op een GDN, vragen wij de stakeholders aan te duiden op welke punten aanpassingen nodig zijn.

Naast het toepassingsgebied zelf (intro onder de titel van de code) werd ook verduidelijkt welke bepalingen van het TRDE toepasselijk zijn op beheerders van gesloten distributienetten: zie art. 7.1.1. Zie ook bespreking van art. 1.1.1.

De draagwijdte van de code GDN van het TRDE is dus veeleer beperkt, aangezien de meeste (althans: gekende) GDN's op het Elia-net zijn aangesloten: het transmissienet dan wel het plaatselijk vervoernet van elektriciteit. In deze gevallen is, behoudens wat betreft het koppelpunt GDN op het transmissienet zelf, het Technisch Reglement Plaatselijk Vervoernet (TRPV) of het Federaal Technisch Reglement van toepassing, naargelang het spanningsniveau.

Het eerder gehanteerde begrip "meetinstallatie" werd doorheen de code vervangen door het gedefinieerde begrip "meetinrichting".

De definitie van meetinrichting doet geen uitspraak over wie de eigenaar ervan is en bijgevolg zijn meetinrichtingen, uitgezonderd meetuitrustingen die eigendom zijn van de netgebruiker of een derde partij, eigendom van de netbeheerder die ze geplaatst heeft.

ARTIKEL 7.1.5 (ex artikel I.5.3.1 TRDE)

In dit artikel stond verkeerdelijk een bepaling m.b.t te plegen overleg tussen Elia en DNB in geval van noodsituatie. Dit hoort echter niet thuis in de code GDN. Wel relevant is het overleg over te nemen maatregelen als een noodsituatie gelijktijdig betrekking heeft op het distributienet en het gesloten distributienet.

ARTIKEL 7.1.6 (ex artikel V.4.1.2 TRDE)

Dit artikel wordt gewijzigd in die zin dat de netgebruiker steeds toegang heeft tot zijn gegevens. Het bepalen van het eigendomsrecht lijkt onnodig, en kan zelfs geen betrekking hebben op de persoonsgegevens, die geen economisch goed zijn. Deze schrapping ligt in lijn met de schrapping van een deel van ex art. IV.1.1.3 (art. 1.4.2 1ste consultatieversie).

ARTIKEL 7.2.4/2

Om de administratieve last van GDN-beheerders zoveel mogelijk te vermijden, opteren we ervoor de technische aansluitingsvoorschriften die de publieke netbeheerders krachtens de Europese netcode RfG opstellen (Eisen voor Algemene Toepassing), ook te laten gelden voor GDN's, tenzij de GDN-beheerder een apart voorstel ter goedkeuring indient bij de regulator. Op die manier voldoet de GDN-beheerder als 'relevante netbeheerder' aan de Europese netcode RfG, ook als hij zelf geen voorwaarden indient. Deze 'default'-regeling werd opgenomen in het TRDE.

ARTIKEL 7.3.3

De wijziging aan deze bepalingen betreft het beogen van de situatie waarbij een achterliggende netgebruiker die gebruik maakt van zijn vrije leverancierskeuze. De leverancier die de achterliggende netgebruiker bedient moet correct kunnen opereren op dat toegangspunt. Hij moet daartoe de correcte meetgegevens ter beschikking krijgen volgens dezelfde nauwkeurigheidsvereisten als op het publieke net.

ARTIKEL 7.3.10 en 7.3.11

De bepalingen van de Code GDN van het TRDE hebben enkel betrekking op gesloten distributienetten gekoppeld op het elektriciteitsdistributienet (zie hoger).

Voor de duidelijkheid hebben we de bepalingen opgesplitst in 2 artikelen (art. 7.1.10 en 7.3.11): enerzijds de bepalingen voor meetuitrustingen bij decentrale productie-installaties (art. 7.1.10) en

anderzijds meetuitrustingen bij valorisatie van de flexibiliteit die een energieoverdracht met zich meebrengt (art. 7.1.11).

We begrijpen de bezorgdheid dat, als er een meetsysteem bestaat van de GDN-beheerder dat toelaat om het geactiveerde volume flexibiliteit eenduidig te bepalen, er geen meetuitrusting nodig is van een andere netbeheerder.

In dat geval zal de GDN-beheerder rechtstreeks een overeenkomst moeten aangaan met de partijen die door de Vlaamse regelgever werden aangeduid voor het beheer van de flexibiliteitsgegevens. Indien de Vlaamse regelgever ons advies (ADV-2017-04) volgt, is dat voor het plaatselijke vervoernet de transmissienetbeheerder en voor het distributienet de gewestelijke databeheerder.

In het geval van een niet-actief GDN (i.e. er is nog geen daadwerkelijke derden toegang), of in het geval dat de GDN-beheerder geen eigen meetsysteem wil opzetten, kan men echter blijvend een beroep doen op de DNB voor het plaatsen van de meetinrichting, en op de databeheerder voor het uitlezen en beheer van de meetgegevens.

Aangezien het aantal gekende/erkende GDN's aangesloten op het elektriciteitsdistributienet beperkt is, begrijpen we dat het opzetten van een volledig systeem van submeter-oplossingen zoals voor het publieke distributienet in sommige gevallen niet kostenefficiënt is. We hebben daarom de verplichting veranderd in een mogelijkheid om meteroplossingen van derde partijen toe te laten. Zo moet de GDN-beheerder dus kiezen uit 3 opties voor het toelaten van flexibiliteit met energieoverdracht op zijn net: (a) hij implementeert het zelf in zijn meetsysteem, (b) hij besteedt het uit aan de databeheerder/DNB of (c) hij bepaalt enkel de regels, maar laat commerciële, derde partijen toe. We pasten de bepalingen in die zin aan.

Het Energiebesluit vermeldt o.a. in artikel 6.1.7 dat productiemeters met meetgegevens waarop de certificatenberekening gebaseerd is, moeten geplaatst worden door de **netbeheerder**, niet de GDN-beheerder. Alhoewel we van mening zijn dat productiemeters van de GDN-beheerder zouden moeten kunnen volstaan, is dit dus niet mogelijk gelet op het Energiebesluit. Dit omdat 'GDN-beheerder' niet ressorteert onder de definitie van netbeheerder.

ARTIKEL 7.4.1

§2 (2 hoofdpunten in geval van productie-installatie > 10kVA) wordt geschrapt wegens niet nodig te regelen op GDN (vrijheid).

ARTIKEL 7.4.2

Wordt geschrapt en geïntegreerd in art. 7.4.1

ARTIKEL 7.4.4

De wijziging aan dit artikel vond plaats omdat de netgebruiker een aansluitingscontract sluit en daarbij al zelf bepaalde informatie overmaakt. De gegevensoverdracht verloopt niet uitsluitend over de toegangshouder.

ARTIKEL 7.4.10/1

Deze bepaling stond oorspronkelijk in art. 7.3.4, in het hoofdstuk meting. Naar analogie met de overige codes, die van toepassing zijn op het elektriciteitsdistributienet, wordt dit verplaatst naar het

hoofdstuk “Markt”, en meer bepaald onder de onderafdeling 3, Processen gekoppeld aan het verwerken van meetgegevens.

ARTIKELN 7.4.10 – 7.4.13

Deze artikelen handelen over de processen die een wijziging op het toegangspunt teweegbrengen. Daarin werd oorspronkelijk het begrip ‘leverancier’ maximaal vervangen door ‘toegangshouder’, naar analogie met de regeling voor het distributienet. Dit bleek voor de gesloten distributienetten echter niet gewenst, en is ook niet vereist om het doel van de regel te bereiken. Bijgevolg werd het gebruik van het begrip ‘leverancier’ hier behouden.

ARTIKEL 7.4.20

Het begrip ‘toegangshouder’ wordt toegevoegd als persoon waaraan de meetgegevens door de GDN-beheerder moet worden ter beschikking gesteld. Het begrip ‘vervoersonderneming’ wordt dan weer geschrapt, omdat deze geen rol heeft in het kader van elektriciteit.

ARTIKEL 7.4.21

Het begrip leverancier en leverancierswissel wordt behouden, en dus niet vervangen door het begrip ‘toegangshouder’. Op distributienet is die rol niet te bepalen in het TRDE (door de MIG), maar deze verplichting slaat op de verbruikshistoriek die door de leverancier op de factuur moet getoond worden.

5. Motivering van wijzigingen in 1ste ontwerp tekst TRDG

Bij de redactie van het ontwerp van TRDG werd vertrokken uit de bestaande tekst van het TRDG (versie 2015), waaraan de wijzigingen werden aangebracht naar analogie met het TRDE. Voor de motivering van deze wijzigingen, die dus gelijk of gelijkaardig zijn aan deze van het TRDE, wordt verwezen naar alle toelichting die hieromtrent gegeven wordt in het kader van de wijziging van het TRDE.

Daar waar wijzigingen aangebracht werden die specifiek zijn voor het TRDG, werd dit vermeld en gemotiveerd in het specifieke document in bijlage “Motivering wijzigingen bij ontwerp TRDG”.

Het verschil tussen TRDE en TRDG wat het toepassingsgebied van de Code gesloten distributienetten betreft, wordt toegelicht onder punt 4.2.1.

De Code gesloten distributienetten van het TRDG is van toepassing op alle gesloten distributienetten voor aardgas, ongeacht het net waaraan dit gekoppeld is, dus ongeacht of het gesloten distributienet op het aardgasdistributienet, dan wel op het vervoersnet is gekoppeld. Dit is ook zo bepaald onder de titel van de code, die het toepassingsgebied beschrijft, alsook in art. 1.1.1. dat het toepassingsgebied van het reglement in zijn geheel beschrijft.

Dit neemt niet weg dat, conform de bevoegdheidsverdelende regels, de koppeling zelf tussen het vervoersnet (dat tot de federale bevoegdheid behoort) en een gesloten distributienet, een federale materie betreft. Bijgevolg bevat hoofdstuk 5 van de Code GDN, dat handelt over de samenwerking, enkel bepalingen die betrekking hebben op de samenwerking tussen beheerder van een gesloten distributienet met de aardgasdistributienetbeheerder.

6. Bijlagen

1. Ontwerp TRDE met track changes
2. Ontwerp TRDE zonder track changes
3. Ontwerp TRDG met track changes
4. Ontwerp TRDG zonder track changes
5. Verwerking van de reacties op CONS-2017-02
6. Motivering wijzigingen bij ontwerp TRDG
7. Concordantietabel TRDE
8. Concordantietabel TRDG